

özgür gelecek

1 - 15 EYLÜL 1993 SAYI:11 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

DEVİRİMCİ SOSYALİST BASIN ÖRGÜTLENİYOR
10. sayfa
"ÇAĞDAŞ SENDİKACILARIN" MASKELERİ BİR BİR
DÜŞÜYOR
15. sayfa
MASALLARINDA EMZİRİLEN ÇOCUKLARIZ
19. sayfa
ASLOLAN SINIFSAÇI ÇELİŞKİDİR
Ferhat Ali 5. sayfa
GEBZE CEZAEVİNDE BASKI VE DİRENİŞ
7. sayfa
HACİBEKTAŞ ŞENLİKLERİNDE SİVAS KATLIAMI
PROTESTO EDİLDİ
9. sayfa
DÜNYA DEVİRİMİNİN BEŞİNCİ KILICI: MAO 100
YAŞINDA
20. sayfa
BÜYÜK SINEMA USTAŞI, PROLETER DEVİRİMCİ
YILMAZ GÜNEY YAŞIYOR!
17. sayfa

Soframızdaki zorbalar!..

Çiller hükümetinin toplantısında özel birlikler oluşturulmasına ilişkin alınan karar, Demirel'in onayından geçti

■ Özel ordu kararı; kontrgerillaya yasal bir statü kazandıran, sayısını arttıran ve mali olanaklar yaratan yeni bir hamledir.
■ "Batı"daki emekçinin sofrasından çalınan lokmalar Kürt ulusu ve sınıf perspektifli gerilla üzerinde bomba, kurşun, özel tim, vb. olmaktadır.

3. Sayfa

TIKKO'nun geliştirdiği gerilla mücadelesi egemenleri zora koşuyor.

TKP/ML - PKK görüşmesi

■ "Biz, TKP/ML saflarında yer alan arkadaşların, kırsalda olan güçleriyle, güçlerimiz hemen her sahada güç birliği, eylem birliği gibi çabalar içinde olması -ki bizim de bu çabalarımız yoğundur- bizce, her iki güç açısından da oldukça verimli gelişmelere yol açacaktır." 12-14 .Sayfalarda

Yeni bir cinayet senaryosu Perpa katliamı

■ Ölüm timleri 13 Ağustos'ta güpegündüz Perpa Ticaret Merkezi'nde çalışan 5 kişiyi "terörist" diye öldürerek yeni bir katliam gerçekleştirdi.

6. Sayfa

TIKKO Şavşat gerilla birliğinden mektup

■ "3 Ağustos'ta, Şavşat-Üzümlü köyü civarında konaklayan gerilla birliğimiz; düşman güçlerince kuşatılmak istenirken, gerillalar tarafından fark edildi ve pusuya düşmeden düşmanı gafil avlayarak güçlü bir darbe vurdu."

4. Sayfa

Deri işverenlerini çevik kuvvet koruyacak!

■ 23 Ağustos günü Deri-İş Aydınli Şube Başkanı Musa Servi ve Sekreter Zeki Süren tutuklandı. Olaydan sonra 1200 işçinin yoğun protestosu ve iş bırakması sonucu tutuklular 25 Ağustos günü serbest bırakıldı.

Gündem çalışanları açlık grevinde

5. Sayfa

Okurdan

P.Partisinin nefes boruları:DKO'ler

Özgür Gelecek'in 10. sayısında kadın gerillalarla yapılan röportajda Berivan adlı gerilla şunları söylemiştir: "Kadınlara kurtuluş umudunu demokratik kitle derneklerinde tüketmemelerini Parti önderliğinde yürütülen gerilla savaşına katılarak hayatı kendi elleriyle şekillendirmelerini öneriyorum. Gerçek kurtuluş yolu buradan geçer." Berivan'ın hangi bağlamda bu öneride bulunduğu yeterince acımadığı için çeşitli insanlarımız tarafından yanlış yorumlanmakta ve sanki proleterya partisinden demokratik kitle örgütlerine ihtiyacı yokmuş gibi, oralarda çalışmak yanlışmış gibi ya da oradaki çalışmalar proleterya partisinden kopukmuş gibi algılanmaktadır. Hatta demokratik kitle örgütlerinde çalışan bu yazı gösterilerek küçümsenmektedir.

Berivan yoldaşımız şu anlamda söylüyorsa -ki öyle söyleyeceği inancındayız- yerden göğe kadar haklıdır. Mücadeleyi sadece DKO'lere gidip gelmekle sınırlandıran, daha ileri hedefleri ya da proleterya partisile bağlantıyı düşülmeyenler ve yine mücadelenin esas halkasının ve diğer tüm mücadelelerin köylü gerilla savaş merkezi görevi olduğu ve buna hizmet etmek anlayışıyla yürütmeyenler elbette gerçek kurtuluşta katkıda bulunamazlar.

DKO'ler Proleterya Partisinin bir çalışma alanıdır. Tıpkı basın, sendika, gençlik, semt, illegal örgütlenme ya da gerilla alanı vb. vb. gibi Zira çalışmak isteyenlere her alanda olduğu gibi DKO'lerde de yığınla yapılacak iş vardır. Ve bu işlerin her biri özveri, yetenek sabır ve kararlılık istiyor.

DKO ÇALIŞANLARI

Yüreğin çağrısı var...

Merhaba, Özgür Gelecek çalışanları, Merhaba, Özgür Gelecek okurları, Merhaba, dağların doruğunda isyan ateşleri yakan yüce dağ kartalları. Önceikle şunu belirtmem gerekiyor. Özgür Gelecek yazı alanında ilk kez tanışıyorum. Ve bundan böyle yazı yazmayı ihmal etmemeye özen göstereceğime inanıyorum.

Değerli Özgür Gelecek çalışanları, basın alanında tüm baskı, zorlama ve her türlü engellemelere rağmen, var olmayı ilke haline getirmeniz; biz Özgür Gelecek okurlarına cesaret ve moral vermektedir.

Sizlerin, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının, gözü, kulağı ve sesi olma bilinciyle hareket edip sorumluluk alanınızda başarılar kaydettiğiniz bizler tarafından görülmektedir. Burjuvazinin acze düşüp gazetemize verdiği (engelleme, toplama gibi) zararlar, bunların son çırpınışlarının ifadesidir. Bilindiği gibi TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nı burjuvazinin burnunun dibinde, gözlerine parmak soka soka zaferle taçlandırmıştır. Bu da burjuvaziye atılan tarihi şamar. Burjuvaziye atılan tarihi şamar, biz çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçilerine moral ve coşku kaynağı olmuştur. Acze düşen burjuvazi, çareyi kitle katliamlarında aramaktadır. Sivas katliamı da buna verilecek örnek dizisindedir. Ama gözden kaçırıldığı bir şey var: Çünkü biz "ölümlerden doğan, ölümlerimizin üstüne basa basa yükselenlerdir." Bugün sıcak savaş alanlarında, şehirler de, dağlar da, hain pusular da canını toprağa bırakan partizan, silahını ve kavgasını yoldaşlarına bırakıyor. Ve şimdi o silahlar da düşmana kızıl kurşun yoluyla. O kavgaya onbinleri bünyesine çekiyor.

Sonuç olarak, biz Özgür Gelecek okurları olarak, TKP/ML nin Olağanüstü Konferansı'nı selamlıyor ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını yükselen gerilla savaşında aktif yerlerini almaları için çağrıda bulunuyoruz. Dünyayı değiştirmenin gücü gerillanın namlusundan çıkacak kurşunlarla mümkündür.

Oyleyse:
Haydi safları sıklaştıralım.
Haydi Demokratik Halk Devrimi için, yürüyelim dağlara doğru.
Haydi kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşını yükseltelim.
Evét Özgürlüğün tohumu dağarlarda atılır.

Dağlarım da Sevdiğim
acılar yaşanır.
acılar
umutlar
sevdalar

dağlarımda sevdiğim
Özgürlük
Dağlarım da...

Şan Olsun Olağanüstü Parti Konferansı'na
Şan olsun Partizan Savaşçılarına
Şan olsun MLM Biliminin ışığı altında çalışmalarını yürüten
PARTIZAN, Yeni Demokrat Gençlik ve Özgür Gelecek'e...

Dersimden Kızıl Selamlar.

Neden hala 'Ziver'sin?

Faşizm, komprador patron-ağa devletin bir biçimidir. Tek siyasetidir, tek dayanağıdır.

Faşizmin gıdası, insan kanıdır. İdeolojisi yalandır, dolandır, sömürüdür, baskıdır, acıdır, katliamdır, vahşettir. Faşizm, her türlü pisliği bağrında taşımakla beraber, bunların da bizzat yaratıcısı ve uygulayıcısıdır.

Bak Ziver beni iyi dinle!
Faşizm, her yerde faşizmdir. Faşizmin özü değişmez, ama biçimi değişkendir. Faşizm, bambaşka görünümlere bürünerek karşımıza çıkıyor. Tabii ki bu onun gerçek özünü değiştirmiyor. Gerçek özünü değiştirmedeği gibi mantığını ve

hizmet anlayışını da değiştirmemektedir.

Anlıyor musun Ziver, faşizm ben faşizmin diyemiyor. Faşizmin piyonları da değişik görünümlere bürünürler. Ve almış oldukları yeni görünümleriyle halkı kandırıp uyutabilmek, insanları saflarına çekebilmek, bazı insanların da desteğini alabilmek için din, vatan, millet, demokrasi, insan hakları gibi sözcükleri dillerinden eksik etmezler.

Bir de demogojiyi iyi yapıyorlar: yalan söylemeyi güzel beceriyorlar. Ahlaksızlığı erdem haline getirmenin bir ustasıdır onlar. Yoksa başka türlü kokuşmuş içrenç düzenlerini ayakta tutamazlar Ziver.

Şunları gör Ziver: Bunlar halkın en geri duygularıyla uzlaşıp kullanılmaktadırlar. Bunların temel felsefesi halkı dine, kadere, uyuşturucuya, içkiye, fuhuşa itmek; içki arabesk ve futbol ile körleştirmektir.

Bunların asıl hedefi: ne dününü ne bu gününü, ne de yarınını düşünmeyen bir insan tipi yaratmaktır. Bu düzene boyun eğmek dışında, başka hiç bir umudu, hiç bir hedefi olmayan bir "insan" toplumu yaratmak, bu kan emici sömürücülerin nihai hedefidir. Çünkü böyle bir toplumda sömürülerini daha çok ve daha kolay yaparlar. Anlıyor musun Ziver?

Bir de faşizmin çocukları da kendi aralarında rekabet girerler. En iyi faşist benim. En iyi faşizmi ben uygulayırım. Halkı en iyi ben sömürür, ben uyuturum. En iyi katliamları ben yapar, en iyi vahşetleri ben yaparım yarışına girerler. Patron-ağa babalarını gözlerine daha iyi girebilmek için Ziver.

Bak Ziver, bir de bu faşizmin iti-Mit'i var. Cellatları, polisleri, kontr-gerillası var. Bunlar da gece hain pusularla insan avına çıkıyorlar. Saklanıyorlar .Aydınlıktan korkuyorlar.

Çünkü, her yeni günün şafağında doğan güneş, hem bunların, hem de bunların babalarının yüreklerine saplanan bir hançer oluyor. Şayet Ziver böyle karanlık bir gecede faşizmin kahpe avına düşersen; şayet, zaman bulup da "şeffaf" karakollara yani; işkence yuvalarına gidersen, hiç merak etme(!) çok ama çok "misafirperverdirler." Aylarca seni barındırırlar. Ve ellerindeki bütün olanakları(!) senin için seferber ederler.

Ve nihayet anlansın bunların kan dökmekten, can almaktan, bir de halka acı çektirmekten daha iyi becerebildikleri hiçbir şeyin olmadığını. Kötüden, haksızdan yana olan herşeyi nasil şevkle ve zevkle yaptıklarına da tanık olursun Ziver.

Neden bütün bunları sana anlatma gereği duydum Ziver?

Aslında sen bütün bunları biliyorsun. Peki, neden hala Ziversin, Ben onu anlayamadım.

Şimdi sen anlat, ben seni dinliyorum Ziver?

PARIS FRENSES Cezaevi'nden
Küçük Ibo

Sosyalist Basın susturulamaz!

Merhaba Özgür Gelecek Emekçileri Her türlü engellere ve baskılara karşı bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm perspektifiyle yürüttüğünüz yayın politikasının başarısı karşısında acze düşen patron-ağa devleti, çareyi yasaklamalarda, DGM'lerce toplatma

kararlarında, polis-Mit işbirliğinde, yoğun saldırı, gözaltı, kapatma girişimlerinde arayarak doğru habercilik görevini yerine getiren sosyalist basını susturmaya çalışıyor. Burjuva basın-yayın araçlarını denetimi altına alan patron-ağa devleti, her türlü yalan dolan haberleriyle çıkmazda olduğunu gizleme çabası vermektedir.

Devletin, öncelikle Partizan, Yeni Demokrat Gençlik dergileri ve Özgür Gelecek gazetesi üzerinde somutlaşan anti-demokratik çağdışı baskı anlayışını büyük bir nefretle kınıyor, tüm sosyalist ve yurtsever, basın-yayın faaliyeti üzerindeki topatma kararlarını protesto ederek bu doğrultuda kendine devrimciyi diyen herkesi duyarlı olmaya çağırıyorum.

Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik'in tüm emekçilerini yürekte ve devrimci coşkuyla selamlıyorum. Yayın geçişimden üstün başarıları ve özgür geleceğe olan inancınımla esenlikler diliyorum.

Çankırı Cezaevi Ali İhsan Batasul

Devrimciler yoktan varedenlerdir

Tüm Özgür Gelecek okurlarına Avusturya'dan Viva Viva kızıl ışıkları... Gelecek gazetesi üzerinde somutlaşan Özgür Gelecek Bürosu oluşturalım' şiarıyla hareket edelim. Çünkü ancak böylelikle gazetemiz Özgür Gelecek, haftalık veya daha ileri dayanışmalar sergilenecek günlük siyasi gazete haline gelecektir. Her zaman "devrimciler yoktan var edenlerdir." deriz. Oyleyse kendi alanlarımızda üzerimize düşen sorumlulukları yerine getirerek gerçekleştirelim bu sözümüzü!...

Bir daha buluşmak dileğiyle, gurbetin soğukluğundan, ülkemin sıcaklığında yaşayan sizlere sevgiler, selamlar. Hoşçakalın.

BEN YALNIZ KOŞARKEN HALKA

Zifirdir anam zifiri
Ambarlı kıyusunda cigere kamplı dert
Yalın bir morartıya estik asma surat misali
'Bir kan deryasında
Altı alınmamış yaşlı,
'Bir kan deryasında
Altı alınmamış bebek,

Zifirdir anam zifiri
Rengi bin solmuş kanı davada süzülür
Ardı bir gece gün ılıtısına selipa
Oysa 'Eylem perçinli yağmurda
'Bacası tıkanmış fabrika,
Oysa 'Eylem perçinli yağmurda
'Bacası tıkanmış ev

Zifirdir bir güneş anam
Hınc içinde esecekse ızgara külünde dengi
Oradaydı 'Truva atını ısıran türkü
'Vücuttaki ters tavan izler
İrkintiye ölümü seçti, sevinerek
Zifirdir ani çatlak anlar anam
'Bir devrimcinin ayağı takılır pulları yerde
Soyulmuş bir koku düşer etrafa dalga

Zifirdir anam zifiri ölüm kalabalık
'Ben yalnız koşarken halka halka
Zifirdir zülfüm ane zifiri
Çeşme sırası akan dert kokusu söylene
Ulanç ajızlarından kayırlan salık salya
Zifirdir anam zifiri ölüm kalabalık
'Ben yalnız koşarken halka halka

Avusturya'dan Bahtiyar

İLAN

MLM siyahın her geçen gün daha yakıcı bir şekilde kondisini dayattığı bir ortamda TKP/ML güçlerinin ilkeli birliği üzerinde yükselen Olağanüstü Parti Konferansı başta enternasyonal proleterya olmak üzere tüm ezilen halklara umut ve esin kaynağı olurken; "yeni dünya düzeni" adıyla ifade edilen emperyalist cepheye korku salmaktadır.

AMASYA CEZAEVİ TKP/ML - TİKKO Davası tutsakları adına Kemal TOPRAK

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırırım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırırım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Sorumlu Yazışmaları Müdürü: **KEMAL BOZTAŞ**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın Hanbayat**,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, **BÜROLAR: ANKARA:** Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27,
İZMİR: Ahmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı No:13/112 Konak Tel: 41 93 09, **ÇUKUROVA:** Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana,
MALATYA: Turgut Temelli Cad. Halepliöğlü Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04, **ESKİŞEHİR:** Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120 ,
KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraşoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187 Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188

www.partizanarsiv.net

KÜRTLER TÜRKLERİ SÖMÜRÜYOR!

Kürtler bundan vazgeçmek istiyor, Türkler bırakmıyor

Son haftalarda ülkede en çok konuşulan, yazılıp-çizilen konu "ISKİ skandalı" oldu. Rezaletler torbasından dışarı sızan küçük bir pisliği o kadar aşırı tartışma konusu yaptılar ki, torbanın içini dikkatlerden kaçırdılar. Sistem korundu, Göknel olayı da seksaşk-kıskançlık hikayeleri arasında belirsiz hale getirildi. Sonuçta elde avuçta birşey kalmadı. SHP'nin kanatları kırıldı. Kitleler çetrefilleşmiş bu konuyla oyalandılar.

Güncel ve politik açıdan üzerinde en fazla durulması gereken özel ordu ve devletlin kirliliği gözlerden uzaklaştırıldı. Egemen sınıfların gündemi içeriksiz, oyalayıcı konularla doldurması bir tercihti.

Kuşkusuz o konularda da söyleyecek şeylerimiz var ve diğer saygılarımızda bunları bulacaksınız. Biz daha çok kendi gündemimiz üzerinde duracağız.

ÖZEL ORDU YOKTU DA ŞİMDİ Mİ KURULUYOR?

Çiller hükümetinin 27 Temmuz toplantısında özel birlikler oluşturulmasına ilişkin kabul edilen karar, 12 Ağustos'ta Demirel'in onayından geçti. Çiller'in kamuoyuna açıkladığı andan itibaren çeşitli yönleriyle tartışılan karar bir yanı sıra eski idi ama yenilik getiren yönleri de vardı. Eski yönünü emekli bir general söyle dile getiriyordu: "Böyle bir güç 30 yıldan beri var. Organizasyonu pek sağlıklı değildi. Kamuoyundan tepki alıyordu. Sanki yeni birşey bulmuş gibi kamuoyu imal ettiler. Yapılan, varolan gücün icraat koşullarını ve program içeriğini, yeni duruma göre düzenlediler. Özel ordu diye Özel Harp Dairesinin (nam-ı diğer Kontr-gerilla'nın bn.) yeraltı güçlerine yasal statü ve mali olanak yaratıldı.

Kontr-gerillaya yasal bir statü kazandıran, sayısını arttıran ve mali olanaklar yaratan yeni bir hamle yapılıyordu. Ancak, genelde savaş strateji-taktik ve örgütlenmelerin mimarı CIA olduğu için TC. devlet kurumları, siyasal partiler vb. herbiri olayı değişik yönleriyle öne çıkardı, kendilerince olmasını istedikleri yönün propagandasını yaptılar.

MHP genel başkan yardımcısı Rıza Müftüoğlu; "yeni hükümette bizim anladığımız noktaya doğru bir geliş görüyorum" diyor fakat yetersiz buluyor.

Olay birçok çevreden değişik tepkiler aldı. Bunlardan birisi de Demirel'di. Demirel'in karşı çıktığı noktalar şöyle:

"120 bin kişiyle yapamadığınız işi 3 bin kişiyle mi yapacaksınız? Böyle şey olmaz.

"Hangi statü ile ordu kuracaksınız? Hangi Anayasa'ya dayanarak, hangi yasaya dayanarak özel ordu kuracaksınız? Bunun yetkileri ne olacak? Kiyafeti ne olacak?"

"Devletin resmi legal güvenlik güçleri dışında zor kullanan, silah kullanan özel bir güç oluşturursanız (Sanki yokmuş gibi konuşuyor Demirel bn.) bu kötüye gider. Özel ordu demek, devlet bu işi yapamadı, bu adamlar (kim bu adamlar bn.) ordu kurup bu işi yapsın anlamına gelir ki, bu olmaz.

"Devletin kurumları var. Milli Güvenlik kurumu var, iki ortaklı koalisyon var. MGK'da böyle bir konu görüşülmedi."

Bu ifade MGK'nın devlet yönetmedeki yerinin bir itirafı olarak kabul ediyoruz. bn.

Bu hercümerç içerisinde gerçeklik neyi gösteriyor?

Devletin yasal ya da yasadışı kuvvetlerinin "bu işi" çözemediğini ve yeni arayışlar içinde olduğunu. Yeni arayışların ise devlet terörünü arttırmakta odaklandığını, devlet terör güçleri kelle avcısı kontr-gerilla ve özel tim oluşumunun güçlendirilmek istendiğini vb.

Belirmek gerekir ki, yeni arayışlar gerilla savaşını bastırma amacı yanında ordunun yıpranmasının sona ermesi hedefini de güdüyor.

Ancak gerilla savaşı ve o alanların gerçeğini bilenler açısından özel ordu ya da tim'lerin gerilla savaşına karşı fazla da yapacağı birşeyleri yoktur. Bugün bölge denetleme, "asayiş sağlama" için ekiplerin tek başlarına ya da birkaç ekip olarak üstlerinden dışarıya çıkamadığı; or-

dunun operasyon için ve yoğun bir saldırıyla ve ancak gündüz saat 9-16 arası çıkıp geri döndüğü bir ortamda özel ordu ya da benzeri bir oluşum ne yapabilecektir? Halka dayanmayan ve her an, her yerden ölüm kusan silahların kendilerini karşılayacağı korkusuyla hareket gücünü yitiren devlet güçleri ancak ve ancak yoğunlaşmış bir güçle nokta operasyonuna gidebilecek konumdadırlar. Bu nedenle özel ordu daha çok halka yönelik operasyonlarda; köylü, köy, tarla, orman yakma-yıkma vb.lerinde işlev görecektir.

Yaşam, gerilla savaşının üstünlüğünü kanıtlamaktadır. Perspektifi ulusal da olsa sosyal pratik, gerilla savaşı kurallarına uyulduğu müddetçe askeri olarak başarılar kazanılabileceğini göstermekle birlikte, ideolojik-politik anlayışı ve uzlaşmaya yatkın yaklaşımıyla ulusal çizginin yeniliğe gidebileceği olasılığını da korumaktadır.

Yalçın Doğan'ın dile getirdiği yaklaşıma göre Kuzey Kürdistan'da devlet halktan 100 lira topluyorsa, bu 100 lira bölgeye tekrar onbeş kat fazlasıyla yani 1500 lira olarak geri dönüyor. Oysa, örneğin aynı şeyi İstanbul için aldığımızda devlet topladığı 100 liranın ancak 24 lirasını İstanbul'a harcıyor. Bu durum da gösteriyor ki "doğu, batıyı sömürüyor!"

Yine "eğer bu yük 'batı'nın sırtından kalkarsa şu anda 'batı'daki insanlara Gayri Milli Hasıla (GSMH)' dan düşen 2000 dolar pay 6000 dolara çıkacaktır." diyor Ahmet Altan.

Bunları yazdıktan sonra, Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı'na karşı çıkan, sömürüldüğü halde bundan mutluluk duyan, sürmesini isteyen Türk-çü brifing-er yazarların sado-mazoşist olup olmadıkları üzerinde fazla durmuyoruz. 1000 alıp 1500 vermek, 2000 dolardan 6000 dolarlık paya yükselmek üzerinde duracağız.

Bu iddianın rakamsal boyutuyla doğru olduğunu kabul ederek irdeleneceğiz. Yani eğer öyleyse:

1) Bu rakamlar hangi tarih, tarihler arası yapılan istatistikî bilgilerdir ve durum ne kadar süre için böyle olmuştur?

2) Baştan beri (TC'nin kuruluşu) böyle ise, o halde "batı'nın gelişip 'doğu'nun geri kalmasının nedeni nedir?"

3) Bugüne kadar "dağlık coğrafyası ve haşın iklimi nedeniyle 'geri kaldığı' söylenen 'doğu'nun 'Makus talih'i' diye ifade edilen durumu gerçek değil miydi? 'doğu'nun geri kalmışlığı' inkar edilmiyorsa o zaman bunun nedeni nedir? Ve sık sık 'doğu'nun ekonomik kalkınması için 'Ekonomik Hamleler', 'Pilot Bölge' tespit edil-

meleri, bilmem kaç trilyon yatırımlar hepsi, hepsi yalan mıydı?"

4) Oraya giden bu paralarla hangi sanayi tesisleri, hangi kültür, eğitim, sosyal tesisler inşa edildi ve buralarda kaç işçi istihdam edildi? Yani paralar yatırım için mi kullanıldı ve bunlar nelerdir?

Soruların açılımına geçtiğimizde şu gerçeklerle yüz yüze gelmek kaçınılmaz olmaktadır.

* İstatistikî yapılan sürecin TC'nin kuruluşundan beri olduğu açıktır. Zira, biraz sonra da açacağımız gibi, oraya harcanan paranın önemli bir kısmı -hatta biraz abartı payıyla söyleyecek olursak tamamı- Kürt Ulusal başkaldırılarına bastırma amacıyla da kullanılsa, isyanların olmadığı tarihler itibarıyla, harcanan bu oranda ki paralarla dış dokunur birşeyler olması gerekirdi. Göremediğimize göre süreç "baştanberi" diyebileceğimiz süreç değil, özel, sınırlı bir süreçtir. Ve bu süreç, büyük ihtimalle Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP)'ne yatırım yapılan süreçtir.

* GAP'a harcanan yatırım gelir getiren bir aşamaya geldiğinde de Kürt halkına gelir getiren bir pozisyonda olmayacaktır. Sulayabileceği alandaki toprakların komprador burjuvalar ve büyük toprak ağalarının parsellediği (ucuz yolla ele geçirildiği) ve çiftçinin toprak talebini arttırdığı bir gerçektir. İkincisi de, oradan elde edilecek enerji doğrudan "batı'ya aktarılacağından (barajların yakınındaki birçok köye ve yerleşim alanına elektrik verilme planı yoktur) elde edilecek para, hem "doğu'dan sağlanan gelir kategorisinde görülmeyecek, hem de halktan toplanan 100'ün içinde görülmeyecektir.

"Batı'ya akan para, hammadde vb.lerini emperyalizmin sömürsü dışında değerlendirilmemek gerekiyor. Olayı Türk-Kürt; "batı-doğu" arasındaki çelişki ve ilişki kısırlığında değil, emperyalizmin hegemonyası ve sömürgeciliği gerçekliğiyle ele almak gerekiyor.

GAP'ın gerçeği budur. Aynı şey madenler için de geçerlidir ve maden vb.lerinden müthiş gelir elde edilmektedir. Madenlerin çıkarılıp "batı'ya taşınması için harcanan paralar yatırım olarak nitelenip ele alınırken madenlerden "doğu'ya fazla birşey düşmemesi ve tüm gelirin "batı'ya yönelmesi görmezden geliyor. Hatta, "batı'da mamül madde haline gelen o hammaddelerin yeniden "doğu'ya fahiş fiyatlarla pazarlanması, alınan paraların "batı'ya aktarılması da durumun diğer bir yanını oluşturmaktadır.

* İstatistikte sözü edilen 100 lira halktan toplanan paradır, 1500 lira ise BOLGEYE harcanan paradır.

* "Batı'nın gelişmesi, belli oranda

emperyalizmle yarı-sömürgeci ilişkisine giren her ülkede olduğu gibi; liman şehirleri, ulaşım-bağlantı ticari merkezlerin gelişmesi olarak kabul edilse bile, "doğu'nun geri kalmışlığı" niyet ve anlayışlar dışında "doğallıkla" böyle olmuştur diye değerlendirilemez. TC Devleti'nin Kürt ulusuna bakış açısı ve endişelerinin payını da buna eklemek gerekir.

* "Doğu'ya harcanan paralar, "yatırımlar" dışında Türkleştirme eğitiminin sacayağı olarak okullara, askeri hareket olanaklarını attirıcı yeni yol yapılarına, aynı nedenle elektrik, telefon hatları vb.lerine harcanmıştır.

Yığılan asker, silah, askeri malzemeler, devlet kurumları, memurlar vb.lerine harcanan paralar bunlara verilen ek ücretler... Esas olarak harcanan paranın kullanıldığı yerler bunlardır.

Çiller'in "ekonomik Hamle"leri öncükiler gibi sahte, aldatıcı vaadlerdir. Yaylaya çıkışların yasaklandığı, köylülerin, tarlaların, hayvanların ormanların yakılıp yıkıldığı, yerde; tarımcılık ve hayvancılığın büyük hamlelerle ve teşviklerle güçlendirileceği vaadleri ne kadar inandırıcı olacaktır.

"Demir Leydi"cilik oynamaya çalışan Çiller'in yapmak istediklerini Erdal İnönü'nün ağzından duyuyoruz. İnönü; "Terörden kurtulmak yatırım için en önemli amaç haline geldi" diyor. Yani önce terörü durduracaklar, sonra da yatırım yapacaklar.

Ve yine İnönü amaçladığını inciler içinde sunuyor; Kürt'ü-Türk'ü... "Birbirimizi incitmekten vazgeçeceğiz. İster güzellikle, ister zorla, ama vazgeçeceğiz"

Herşey iyi-güzel de hem incitmekten vazgeçilecek, hem de bu zorla sağlanacak, bu nasıl incitmekten vazgeçmek oluyor?

Ve altı çizilmesi gereken bir gerçek de; komprador burjuva ve toprak ağalarından alınmayan, emekçilerden alınan vergilerle yapılmaktadır bu. "Batı'daki emekçinin sofrasından çalınan lokmalar Kürt ulusu ve sınıf perspektifli gerilla üzerinde bomba, kurşun, özel tim, uçak, korucu, memur'a ek maaş, işkence, karakol vb. olarak harcanmaktadır.

Sorunu Kürdistan bağlamında ele aldığımız içi özel olarak Kürt ulusundan söz ediyoruz. Sorunun özü şudur ki; egemen sınıfların saldırıları her milliyetten emekçi halklarımız üzerindedir ve harcanan yüksek meblağlar hepsine yönelik saldırılarda kullanılmaktadır. O yüzden de sömürüye, zulme, haksız kirliliğe savaş karşı mücadele etme tarihsel görevi her milliyetten emekçilerin önünde bir görev olarak durmaktadır. Ve bu görev tüm güzellikler adına mutlaka başarılmak zorundadır.

Halktan alınan vergilerle finanse edilen özel ordu, halkın kabanar öfkesinde boğulacaktır.

TİKKO Şavşat gerilla birliği: "Kızıl siyasi iktidarlar yolunda yürüyoruz"

Haber Merkezi- Şavşat'ta faaliyet yürüten TİKKO Gerilla Birliği'nin bölgeye ilişkin bilgilerin aktarıldığı mektubunu kısaltarak yayınıyoruz.

Artvin-Şavşat gerilla bölgesi, düşmanın "bittiler, bir avuç kaldılar" dedikleri ve diğer devrimci teşkilatların "Dersim'de sıkışıp kaldılar" dedikleri bir aşamada, yeni yeni Dersim'ler yaratma perspektifiyle, Türkiye proletaryasının ve çeşitli milliyetlerden tüm emekçilerin komünist önderi İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizmiş olduğu kızıl güzergahta ilerleyen partimiz TKP/ML ve halk ordumuz TİKKO '90 Nisan'da Tokat-Sivas bölgesinin yanı sıra Artvin bölgesine de gerilla birlikleri çıkartmıştır ve böylece dost, düşmana sınıf mücadelesinde ulaşmış olduğumuz aşamayı göstermiştir. Bu alanlarda, gerillaların faaliyet yürütmesinin göstermelik bir olay olmadığını, bu alanlardaki TİKKO gerillalarının düşmanla bir dizi çarpışmaları ve şehitlerimiz göstermiştir. '91 Nisan'ından bu yana Karadeniz Bölgesi TİKKO gerillaları ile düşman güçleri arasında kanlı çatışmalara sahne olmuştur. Düşmanın canlı ve cansız hedeflerine bir dizi saldırılar düzenlenmiştir. Düşmana ağır kayıplar vermiştir. Bu yaşanan kanlı çarpışmalar TKP/ML-TİKKO gerillalarını hiçbir zaman yil-

Şavşat TİKKO gerilla birliği Şavşat ormanlarında bir dinlenme anında

dürmamıştır. Tam tersine bu olaylar düşmana korku, bölge halkının tedirginliğinin yanında güven duygusu, gerillaların ise partimize, ordumuza, halkımıza ve devrime olan inancını pekiştirmiş ve sınıf kınızınıza bilemiştir. 4 yıllık süre içerisinde siyasi komiser, komutan ve savaşçımızı bu topraklarda şehit verdik, bu toprakları da kanlarımızla suladık. Bu alanlardaki gelişecek olan mücadelemiz, bu kanların üzerinde yükselecektir. Yeri gel-

mişken Karadeniz Bölgesindeki ilk şehitlerimiz olan başta komünist önderlerimiz Baba Erdoğan, İsmail Bulut, Tuncay Çarıkçıoğlu ve değerli komutanlarımız Hasan Toy, Aydın Yıldırım, Doğan Karadağ ve yiğit halk savaşçısı Yıldız Çiçek'i saygıyla anıyoruz ve sınıf mücadelesinde şehit düşen her devrimci-komünistin dökülen kanlarının hesabını soracağımız gibi bu yoldaşlarımızın da kanlarının hesabını soracağımıza söz veriyoruz.

Üç yıllık bir süredir Artvin-Şavşat gerilla bölgesinde mücadele vermekteyiz. Bu süre içerisinde gözlemlediğimiz halkın durumunu kısaca anlatmakta yarar var. Bu süreye kadar bu noktada Türkiye halkına her hangi bir bilgi verme imkanı bulamadık.

'91 senesinde bölgeye ilk geldüğümüzde bölge halkı bizleri bağrına basmadı. Zaten biz de, bizleri hemen bağrılarına basmalarını beklemiyorduk. Şu gerçeği çok iyi biliyorduk ki, 10 senelik bir boşluğun bölge halkı üzerindeki etkileri ve bu süre içerisinde halkımıza yapılan tek yanlış propagandalar sonucunda halk, bizi belki ilk etapta istemeyecekti bile. Ama bizler şunu çok iyi biliyorduk ki, bizlerin MLM mücadelesi sonucunda halk, bizleri tanıyacak, güvenecek, mücadelemizin kendi mücadeleleri olduğunu anlayacak ve bizlere aktif destek verecektir. Bölgeye ilk geldiğimizde şu gerçeği gördük. Halk hem bizden, hem de devletten korkuyordu. Devletten korkuyorlardı, çünkü; devrimci mücadelenin yoğun olduğu Şavşat bölgesine, 12 Eylül AFC'sinden sonra mücadelenin yoğun olduğu diğer bölgeler gibi, bu alanda da faşist devlet gerçek yüzünü göstererek, faşist terörünü estirerek, öncelikle devrimcileri katletti, zindana atarak ağır işkenceler altına aldı. Halk da bunlardan nasibini aldı. Aynı şekilde ağır işkence gördü. Zindanlara tıkıldı vs vs. Kısacası tek cümleyle faşizmin uygulamalarından bu bölge de nasibini aldı. Tüm bunlar olurken, yani dağ başlarında devrimciler katledilirken, çobanlar öldüresiye dövülürken, halk ağır işkenceler görürken, Dev-Yol örgütü halkı sahipsiz bırakmıştır. Bunun da etkisiyle halk, devletten korkmuş, devrimcilerin (Dev-Yol örgütünün) kendile-

rine sahip çıkmamalarından dolayı devrimcilerle güvenini de yitirmiştir. Devletin çok güçlü olduğu ve adeta yıkılmaz bir kale olduğu imajı kafalarında şekillenmiştir. Biz, bölgede faaliyete başlayana kadar halkın üzerine serpilen ölü toprağı halen durmaktaydı.

Bizlerden de korkuyorlar dedik. Bizlerden korkmalarının sebebi, herkesin bildiği şeyler. Devletin bizleri her şeyin sorumluları olarak göstermesi ve "bunlar terörist, eşkiya" vs. vs. propagandaları ve bu süre içerisinde devletin uyguladığı ve halen de devam ettirdiği apolitikleştirme politikasının bir sonucu. Bunun sonucunda halk önceleri bizlere kapı dahi açmamaktaydı.

Bu süre içerisinde bizler şu gerçeği bir kez daha gördük. Bu gerçek, Halk Savaşı Stratejisi'nin doğruluğuydu. Bu ülkede ne olursa bizlerin vereceği tutarlı ve inatçı silahlı mücadeleyle olacaktır. Halka güven devlete korku, halkımızın aktif olarak katılmasını sağlama, Kızıl Ordumuz TİKKO'yu güçlendirme, Kızıl Siyasi İktidarlar kurma vs. vs. her değişim, güçlenim ve gelişim halkın özgürlük savaşçıları olan gerillalarımızın silahlarının namlularından çıkan mermilerin kızılığıyla olacaktır. Buna inancımız tam ve bunu önümüzdeki sınıf mücadelesinin şanlı günlerinde tüm dostlara ve düşmana göstereceğiz. Çünkü; bizler, bu inancı ve ruhu, komünist önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'dan, onun kurduğu Marksist-Leninist-Maoist partimiz TKP/ML'den, onun önderliği altındaki Kızıl Ordumuz TİKKO'dan ve hiçbir fedakarlıktan kaçınmayarak bizlere herşeyini veren halkımızdan aldık. Partimizin, ordumuzun ve halkımızın bize verdiklerini unutmamak. Unutmayacağız. Ve karşılığında da bizden bekleneni yaparak, biz de partimize, ordumuza ve halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluğu yerine getireceğiz. Bundan sonra düşman bizi, Artvin bölgesinden söküp atamayacaktır. Onlar komünist önder Komiser Şahin'i (İsmail Bulut) katletmekle her şeyin bittiğini sanabilirler. Ama bunun böyle olmadığını bu halkın nice Komiser Şahin'ler yetiştirdiğini ve yetiştirmeye de devam edeceğini gördüler ve görecekler.

Son olarak düşmanla en son gerçekleşen çatışmamızı aktaralım. 3 Ağustos günü düşman güçleri almış oldukları ihbarları değerlendirerek, Şavşat-Üzümlü köyü civarında ormanda konaklayan gerilla birliğimizi kuşatma girişiminde bulunurken, durumu farkeden TİKKO gerillaları, gafil avlanmadan, düşmanı gafil avlayarak düşman güçlerine bir darbe indirmiştir. Çatışmadan sonra köylülerden öğrenildiğine göre düşmandan 1 ölü ve bir çok yaralı vardır. Yaralıları Artvin hastanesi kaldırmışlardır. Gerillalarımız düşman çemberini yararak, çatışma bölgesinden kayıp vermeden ayrılmışlardır. Düşman umduğunu bulamamıştır. Bu çatışmanın etkisi düşmanda korku ve panik, halkta büyük coşku yaratmıştır. Böylece, halkın bize olan güveni biraz daha pekişmiştir.

Tokat'ta bir ihbarcıya "son uyarı" cezası

Tokat/Özgür Gelecek-2 Kasım 1982'de TKP/ML merkez komitesi üyesi Tuncay Çarıkçıoğlu'nun şehit düştüğü çatışmada gerilla birliğinden ayrı düşen kadın gerilla Suzan Baran baraj yapımı nedeniyle su altında kalan Almus'a bağlı Gezgi Köyü'nün su altında kalmayan tek evinin sahibi İsmail Canikli'den yardım istemişti. Gezgi Köyü'nün yerine yapılan ve adı Daduk'ta olan yeni köden biraz uzakta bir evde oturan İsmail Canikli Suzan Baran'ı düzen güçlerine ihbar ederek yakalamıştı.

Tokat'ta son günlerde işbirlikçi ajanları cezalandırmaya yönelik TKP/ML TİKKO gerillaları Suzan Baran'ı ihbar ettiğini saptadıkları İsmail Canikli'nin evini 18 Ağustos'ta yaktılar. Bölgeden alınan bilgilere göre Dadukta köyüne gelen bir grup TKP/ML-TİKKO gerillası "bundan sonra işbirlikçilerin daha ağır bir şekilde cezalandırılacaklarını" belirterek evi ateşe verdiler.

Gerillalar eylemden sonra köyü terkettiler. Bu arada olayı köylüler jandarmaya haber verdiler ama korkan jandarma ancak sabaha doğru köye gelebildi. Jandarma'nın bölgede yaptığı operasyonlar bir işe yaramadı. Gerillalar üs bölgelerine güvenli bir şekilde döndüler.

Partizan Gençlik Karakoçan'da bildiri dağıttı

Haber Merkezi- Partizan Gençlik Elazığ'ın Karakoçan ilçesinin tüm mahallelerinde 10 Ağustos 1993 gecesi aynı anda geniş çaplı bir bildiri dağıttı.

Bildiri TKP/ML 1. Olağanüstü konferansı'nı tanıtıcı bir içeriğe sahipti. Partizan Gençlik eyleminin 1980'den bu yana dağıtılan ilk bildiri olması nedeniyle halk arasında yoğun olarak tartışıldığını ve TKP/ML'ye yönelik bir sevgi çemberi oluşturduğunu ertesi sabah sokağa çıktıklarında gözlemlediklerini belirterek, "bu TKP/ML'nin halk ovasındaki saygınlığının bir göstergesidir," diyor.

Hizbullah Dersim köylülerini tehdit ediyor

Dersim/Özgür Gelecek-Devletin Başbağlar Katliamı'nın failleri olarak basında ve televizyon'da lanse ettiği ama DGM'nin suçsuz bularak serbest bıraktığı Dersim'in değişik köylerinden toplanmış 16 insan bugünlerde Hizbullah'ın tehditleriyle karşı karşıya. Hizbullah, Elazığ merkez postalesinden 5 Ağustos'ta postaladığı bir bildiri ile bu 16 insanı ve yaşadıkları köylerdeki Dersim halkını ölümlü tehdit etti. Hizbullah bildirisinde, Cevizlidere, Karataş, Kozkozlucu, Doğan, Pazarcık, Pülümür ve diğer köyler şu sözlerle tehdit ediliyor:

"Sizler Alevi diye geçinip bir Alevilik-Sünnilik olayı ortaya atıyorsunuz. Oysaki Alevilikten haberiniz yok. Çünkü yaptığımız her hareket ve iş sizin birer kafir olduğunuzu ispat ediyor. Kısaca şunu söylüyoruz: Başbağlar'ı biz unutmadık. Çünkü toparlanıyorduk ve toparlandık. Nüfus sayımı Tunceli ili için 9750 kişi. Ya köyünüzü terkeder gidersiniz ya da Allah'ın askerleri için bir kafirin öldürülmesinin ne kadar zevkli olduğunu göreceksiniz. Sanmayız ki yaptıklarımız yanınıza kalacak. Dikkat..."

Bildiriye "Siz Alevi olamazsınız" notu da ayrıca düşülmüştür.

"Biz Halk Savaşı Stratejisi'nin doğruluğunu yaşayarak gördük."

Nevşehir Cezaevi'nde sürgünler

Haber Merkezi- Nevşehir Cezaevi'nde 3 Ağustos'ta tutuklar cezaevi yönetiminin keyfi uygulama ve hak gasplarına karşı üç gün sayım vermeyerek direniş tavrı koymuşlardı. Bu eylemlerden sonra cezaevinde bazı kazanımlar elde edilmişse de hemen ardından sürgünler yeniden başlatıldı.

Nevşehir E Tipi Cezaevinden TDKP, Devrimci Sol, TKP/ML-TİKKO davasından tutuklar 21 Ağustos'ta bir basın açıklaması yaparak yaşadıkları olayları kamu-

oyuna şöyle duyurdular:

"21 Ağustos'ta Devrimci Sol, PKK ve TKP/ML-TİKKO davasından tutuklu 6 arkadaşımız sürgün edildi.

Cezaevi yönetimi ile daha önceki görüşmelerimizde sürgünlerin yaşanmayacağı ve sevke gidecek olanlara birgün önceden haber verileceği konusunda anlaşmıştık. Zaten yönetiminliğe göre de böyle olması gerekir. Ancak gelişmeler tam tersi oldu. Cezaevi yönetimi tarafından arkadaşlarımızı, Yozgat

Cezaevi'ne "sevki" çıktığı ve bu arkadaşlarımızın yarım saat içinde hazırlanmaları söylendi. Bunun üzerine TDKP-Devrimci Sol TKP/ML-TİKKO tutukları olarak bunun bir sevk olmadığı keyfi olarak gündeme getirilen bir sürgün olduğunu belirterek, barikat kurarak arkadaşlarımızı vermeyeceğimizi söyledik. Cezaevi yönetimi daha sonra içeri asker sokmaya çalıştı ancak kurduğumuz barikati aşamayınca duvarları yıkarak içeri girdiler ve arkadaşlarımızı alarak

Bu esnada koğuştaki bulunan birçok kitap ve şahsi eşyalarımız yırtıldı ve talan edildi. Arkadaşlarımız gitikten sonra sayım vermeden diğer günün sabahına kadar devam etti. Bu olaylardan bizzat sorumlu olan cezaevi müdürü Mehmet Kayı ve cezaevi savcısı Muhiittin Kaya'dır."

Nevşehir E Tipi Cezaevi'ndeki devrimci tutuklar bütün bu uygulamalara karşı kanlı ve canları pahasına kazandıkları haklardan ödün vermeyeceklerini bildiyor-

Gündem çalışanları, özgür basın için direnişte

İSTANBUL / Özgür Gelecek- 23 Ağustos günü İstanbul İHD'de Özgür Gündem gazetesi çalışanları gazetelerine yönelik baskıları ve saldırıları protesto için süresiz ve dönüşümlü açlık grevi başlattılar. Greve başlarken yapılan "Halkların kardeşliği için basın özgürlüğünü sahiplenelim!" başlıklı açıklamada "Yayına başladıkları ikinci dönemden günümüze kadar 100 civarında toplantı kararı ve bir o kadar dava ile Ö. Gündem'in sıkı bir kısıt altına alınmak istendiği; "Brifing" sonrası açılan davalarda gazetenin kapatılmasına çalışıldığı belirtilerek; "Emniyet müdürleri kişisel kararları ile gazetemizi toplatabiliyor, dağıtımını yasaklayabiliyor. Bürolarımızı hemen hergün basılıyor, talan ediyor. Muhabirlerimiz kaçırılıyor, tutuklanıyor ve katlediliyor" denildi.

Özgür Gündem'in bir süre önce katledilen Bitlis muhabiri Ferhat Tepe ve bir süredir kayıp olan İstanbul muhabiri Aysel Malkaç için

Hükümet yetkililerinin ciddi hiçbir soruşturma ve çalışma başlatmadığını, tüm bu verilerin suç faillerinin kimlerle ilişkili olduğunu ve güç aldığı açıkça gösterdiğini anlatan Özgür Gündem çalışanları; topyekün saldırılarla karşı karşıyayız. Kitle örgütleri, sanatçıları yazarlar, gazeteciler ve bu baskılara karşı olan tüm insanları Özgür Gündem'le dayanışmaya çağırıyoruz." dediler.

İHD İstanbul Şubesinde başlatılan dönüşümlü sürecek olan greve Özgür Gündem beş çalışanıyla başladı. İHD Yönetim Kurulu üyesi Av. Eren Keskin de "İHD olarak Özgür Gündem'i destekliyoruz. Aysel Malkaç bulunana kadar yapılacak tüm eylemlilerde Özgür Gündem'in yanındayız. Yalnız demokrat kesimin ve sosyalist basının duyarsızlığını esefli karşılıyorum. Mızrağın ucu bize dokunduğunda mı ayağa kalkacağız?" dedi.

28 Temmuz günü Özgür Gündem'in Bitlis muhabiri Ferhat Tepe

sivil polislerce kaçırılmıştı ve 4 Ağustos günü Elazığ'da ölü olarak bulundu. Gazetenin sorumlu yazışmaları müdürü Şeyh Davut Karadağ ifade vermek üzere gittiği İstanbul DGM tarafından tutuklandı. Mar-din muhabiri Nezahat Özen, 16 Temmuz'da gözaltına alındı. Ağır işkencelerden geçirildikten sonra 20 Temmuz günü tutuklanarak Urfa cezaevine konuldu. Samsun büro temsilcisi Mehmet Yazıcı da 28 Temmuz günü tutuklanarak Erzurum Cezaevine konuldu.

Özgür Gündem'in İstanbul muhabirlerinden Aysel Malkaç 7 Ağustos'tan beri kayıp. Doğu Beyazıt muhabiri Ahmet İçge 3 Ağustos'ta tutuklandı. Cizre büro temsilcisi Salih Tekin 19 Ağustos'ta Şırnak'ta gözaltına alındı. Hala gözaltında bulunmakta.

Bugüne dek gazetenin yaptığı resmi tüm başvurular yanıtız kaldı. Bütün bunlarla birlikte, 26 Ağustos'ta Özgür Gündem'in sahibi Yaşar Kaya ile hala Bayrampaşa Cezaevi'nde tutuklu bulunan Şeyh Davut Karadağ için İstanbul 2 Nolu DGM mahkemesine giderek mahkemede ifade vermemelerini gerekçe göstererek haklarında gıyabi tutuklama kararı verdi. Ayrıca Özgür Gündem gazetesinin yeni sorumlu yazışmaları müdürü Kamil Çelikten tutuklama istemiyle sorgu hakimliğine gönderildi.

Devrimci Sosyalist Basın Platformu üyeleri 26 Ağustos günü açlık grevindikleri ziyaret ederek DSBP geçici yürütme komitesi olarak özede Ferhat Tepe'nin katledilmesi ve Aysel Malkaç'ın gözaltında kaybedilme tehlikesine, genelde ise Özgür Gündem ve Devrimci Sosyalist Basın üzerindeki baskı yitirmelere karşı Özgür Gündem gazetesinin başlatmış olduğu açlık grevini destekliyoruz" dediler.

İHD Yönetim Kurulu Üyesi Av. Eren Keskin: "Mızrağın sivri ucu bize dokunduğunda mı ayağa kalkacağız" dedi.

Konya Fuarı MGV tanıtım merkezi

Konya/Özgür Gelecek- Konya Fuarı 15 Ağustos'ta açıldı. Fuara girildiğinde göze çarpan ilk şey çeşitli dini kurum ve kuruluşların tanıtım bürolarıydı. Bunun yanı sıra da ayakkabıcılar, konfeksiyoncular ve büyük holdinglerin (Toyota, Profilo, AEG vs.) mallarının tanıtımının yapıldığı reyonlar görünüyordu. Fuar alış-veriş yapmak için Konya il merkezi, ilçeler ve köylerden hergün binlerce kişi ziyaret ediyor. Fuara giriş ücreti 2.000 TL.

Manifaktür satışlarında önemli bir yere sahip olan Konya'da konfeksiyon ve kundura sanayileri de mevcut olmasına rağmen, bu tip sanayi ürünleri oldukça pahalıdır. Fuar içinde ucuzluk olmasına karşın normal bir ayakkabının fiyatı 150-200.000 TL civarındadır. Bu fiyatın 80-100 bin lirası üreticiden alış fiyatı olup, bu miktardan ancak 5-10 bin TL'si üretici emekçiyeye (yaşları 14-30 arasında olan çirak ve kalfalara) ödenen miktardır. İmalat masraflarını çıkınca geriye kalan

8-10 bin lira ise imahalthane sahibine kalan kârdir. Burada tüccarın veya sermaye sahibi ticaretle uğraşan kişilerin (küçük ticaret burjuvazisi) kazandığı para, emekçinin kazandığı paranın yaklaşık 13-20 katı kadardır. Bu sonuç bu alandaki sömürünün boyutunu ortaya koyar.

Bizim açımızdan fuarda değerlendirilmesi gereken en önemli şey komprador burjuvaziye ait holdinglerin tanıtım ve satış reyonlarıdır. Daha önceki yıllarda fuarda bu yılki kadar çok firma yoktu. Bu yıl oldukça fazla göze çarpan bu firmaların tek amaçları tanıtım ve satıştı. Fakat, bu ve bunun gibi pazar arayışını sürdüren egemenler Konya Ovası'nda aradıklarını bulmamışlardır. Çünkü; Türkiye'nin buğday ambarı Konya'da üretim çok düşük olup, üstelik devletin verdiği taban fiyat sifırı yakındır.

Bunun yanı sıra fuarın işlevselliğini sağlayanlar ise dini yayınevlerine ve çeşitli vakıflara ait propa-

ganda ajitasyon, tanıtım ve satış reyonlarıdır. Bu yayınevleri sabah saat 9.00'dan gece saat 24.00'a kadar teyp ve video kasetleri ile sürekli yayın yapmaktadırlar. Bizzat Milli Gençlik Vakfına (MGV) ait 4 adet çay bahçesinde sürekli video gösterimiyle dini ve millî propaganda yapılmaktadır. Üstelik bu yayınevi ve vakıflara dükkanlar çok ucuz fiatlarla kiralanmaktadır.

Tüm bunlara karşı fuar alanında ilerici kitabevi-yayınevi veya sosyalist basına ait hiçbir reyon ve kataba rastlamak mümkün değildir. Bu tip yayınevi ve basına ya hiç dükkan verilmemekte ya da kiralar en az 10 katı gösterilmektedir.

Egemenler Konya gibi gericelerin yoğun olduğu birçok kentte çeşitli fuar ve kampanyalar düzenleyerek bir taraftan dini propagandaları insanları birbirine kırdırmaya çalışırken diğer taraftan küçük büyük bütün sermaye sahiplerine yeni yeni pazarlar açılmakta ve reklamları yapılmaktadır.

"Sosyalist Dergiler Güç Birliği'ne "baskılar

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Sosyalist Dergiler Güç Birliği'nin ortaklaşa çıkardığı özel sayı Emniyet yetkilileri tarafından halkı sınıf ve ırk farklılığı gözeterek, kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etme suçuna işlendiği gerekçesiyle toplandı. Toplantı özel sayıda Kürdistan'da sürdürülen kirli savaşın sonlandırılması, halkların özgür ve eşit kardeşliği ile sosyalist basına yönelik devletin saldırıları konu edilmişti. Emniyet yetkililerinin suç unsur olarak gösterdikleri suçlara söz konusu özel sayıda rastlanmazken, polis özel sayıyı dağıtan kişileri gözaltına alıp dayaklı sorgudan geçirmesi, DGM'nin özel sayıyı toplama kararı alması "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etme" suçunu kimlerin işlediğini bir kez daha kanıtladı.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Aslolan sınıfsal çelişkidir

Özgür Gündem'de "Dersim Direnişi Kimliğine Kavuşmalıdır" başlıklı yazısında Ali Fırat, Dersim alanında sınıfsal çelişkiyi esas alan, önce sınıfsal çelişki... çözümlensin" diyen anlayışı ve bu anlayışın uygulayıcılarını "sahtekarlık"la suçluyor, ulusal çelişkiyi öncelikli görmeyen her türlü teori ve pratiği "düşmanla bağlantılı" görüyor ve nihayet, bu güzergahı Kürdistan tarihine karşı "suç" işlemiş sayıyor.

Düzensiz bir kafanın ipe-sapa gelmez didintileridir bunlar. Sosyalizmi milliyetçiliğe uyarlayan bir mantığın gelip dayandığı yerdir bu. Ulusal sorunu siyasal yaşamın temel eksenini haline getiren ulusal düşünce okulunun ötelemlerden yankılanan sesidir bu. Her şeye Kürdistan açısından bakıp, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve komşularının çıkarlarını Kürt-burjuva ulusalçı çıkarılara tabi kulan ulusalçı egilim düzen mantığı da bir "mantıktır", ama Marksizm ve mantığı hançerleyen bir mantıktır!

Aslolan hangisidir: Ulusal çelişki mi, sınıfsal çelişki mi? Yarı-Sömürge, yarı-feodal iktisadi, siyasal, toplumsal statüsünün özgün niteliği, Demokratik Devrim'i yapamamış toplumumuzda toplumsal arenanın odağına sınıfsal çelişkiyi oturtur. Bu realiteden kaçınamayız. Demokratikleşme, toprak sorunu, ağa sömürüsü, tefeci-tüccar sömürüsü bu halkı yakalamakla çözümlenir. Emperyalist bağımlılık komprador burjuvazi ve toprak ağaların iktidarı da ancak bu güzergahla altedilebilir.

Eğer bugün görel olarak ulusal özelliklerden kaynaklanan çelişki yer yer pratikte kendisini dayatıyorsa, unutulmasın ki, bu gerçek anlamda yalnızca sınıfsal çelişkinin çözümüne bağlıdır. Sınıfsal çelişki, yani bu özgüde öne çıkan çelişme olarak, feodal yapıyla, geniş halk yığınları arasındaki çelişki gelişip keskinleştiği oranda ulusal çelişki aşağılara çekilecek, Türkiye-Kürdistan'ın değil, geleceğin Yeni Demokratik Türkiye'sinin önemi ve gerekliliği doruklaşacaktır. Tıpkı, Engels'in Mayıs 1851'de Marx'a gönderdiği mektubunda Polonya ulusal hareketinin öneminin Rusya'da tarım devriminin gerçekleşeceği ana dek süreceğini belirttiği çözümlenmesi gibi.

Baş çelişki sürecin özgün aşamasının tümünde aynı oranda gelişip, ilerleyemez. Çelişkideki artma ve azalma Felsefi-Marksizmdir. Mümkündür ki, ana aşamanın, bazı alt aşamalarında bazı ikincil, üçüncül derecedeki çelişkiler artarak öne çıkabilir; ama bundan özgün aşamayı belirleyen baş çelişkinin ortadan kalktığı ya da ikincil plana düştüğü sonucu çıkarılmaz. Ve bu tarihte hiç de ender rastlanır bir durum değildir. Felsefi-Marksizm, bize, ne varolan bir aşamayı yok saymayı ne de bu aşamaya damgasını basan baş çelişkiyi atlamayı öğretmez, tam tersine.

Ekonomik, toplumsal ve siyasal statü değişmediği, yarı-sömürge, yarı-feodal şekillenmiş geniş halk yığınlarının aşağıdan gelen doğrudan zor'uyla değişmediği ve bununla koşutluk halinde temel sınıf ilişkilerinde temel bir değişiklik oluşmadığı sürece ya da işgal vb. yoluyla sınıfsal mücadelenin çıkarları görel olarak ulusal mücadeleye tabii kılınmadığı sürece feodal yapıyla geniş halk yığınları arasındaki çelişme, toplumsal gelişmenin, ilerlemenin, devrimleşmenin yazgısı olmaya devam eder.

Ulusal çelişki ya da ulusal sorun demokratikleşmenin değil, demokratikleşme (Burjuva anlamda değil, DHD yoluyla) ulusal sorunun çözümünün çıkış noktasıdır. Dolayısıyla, Kürt ulusal sorunun yazgısı, Türkiye'de toprak sorununun çözümünü, feodalizmin tasfiyesine yani genel anlamda ülkemizin demokratikleşmesine bağlıdır.

Herşey Kürdistan gözlükleriyle bakan Ali Fırat Marksizm'in bu geçergini anlamakta adamaklı zorlanmaktadır. Ve bu zorlanış onu, sorunu kopkoyu karanlıkta çözümlene yoluna sürüklemiştir. Ve bu karanlık onu, Kürt burjuva ulusal hareketinin dostu mütefiklerine karşı ve herşeyden önce de Dersim'i çıkış noktası olarak Türkiye-Kürdistan'ı ve Türkiye'de sesinin tonunu perde perde yükselten ve sınıfsal güzergahı silahların estirel gücü eşliğinde temel alan proletaryanın öncüsüne karşı, bir dosta yaklaşımayan çirkinliklere başvurmaya itmiş görmektedir.

Unutulmasın ki, Dersim halkına karşı "sahtekarlık" yapılan Dersim halkı çok iyi tanınmaktadır. 12 Eylül'ün en koyu karanlığında bile Dersim'de yankılanan tek silah sesinin hangi anlayış sahiplerinin olduğunu bu çilekçiler çok iyi bilmektedir. Dersim halkının çok iyi tanıdığı öncünün teori ve pratiğini düşmanla bağlantılı gören Ali Fırat'a derimki, 300'ün üzerinde şehit veren bir öncünün teori ve pratiği nasıl düşmanla bağlantılı olabilir?

Eğer Kürdistan, evet yalnızca Kürdistan için savaşıyor olsaydı teori ve pratiğiniz düşmanla bağlantılı değildir, aksi temelde düşmanla bağlantılıdır!

Buna narsistçe kendini beğenmişlik denir! Buna kendini devrim merkezine koyma denir! Buna kendisi dışındaki nesnel mücadeleye, haykıran sınıfsal geçerge, kızıl siyasal iktidarları uğruna yankılanan namlunun dönüştürücülüğüne kendini kapalı tutmak denir.

Kürdistan tarihine "suç" işleyenler, Türkiye ve Türkiye-Kürdistan'ı uğruna savaşmaz. Kürt-burjuva ulusal mücadelesini desteklemez. Oysa öncü, gerek teori ve gerek pratiğiyle kardeşçe sınıf dayanışmasını proletarya partisi şemsiyesi altında esas olarak bunu çoktan kanıtladı. Kurucu önder Kaypakkağa daha 1970'li yıllarda ulusal sorundaki muazzam teorisiyle bunu kanıtladı; ardılları da ısrarla tekrarlanan bir mücadeleye aynı güzergahı tuttular.

Ve noktayı koyuyorum: Ali Fırat bilmektedir ki, öncü, Dersim vb. alanda güçlüdür. Halkın etkin desteğine sahiptir. Ulusal mücadeleyi bu alana taşımada güçlük çeken anlayış, bu güçlüğün verdiği ruh haliyle öncüyü karaçalmaya, onu yıpratmaya çalışmaktadır.

Bir keresinde Lenin demiştir ki, siyasette kin en aşağılık şeydir!

Ve herşeye karşın, Yeni Demokratik Devrim sürecinin bugünkü aşamasında sınıfsal çelişki, önde gelendir, özgün aşamayı belirleyendir, bastacı edilişini gerektirir. Yani baş çelişkidir.

Burjuva basını okuyucu kaybetti

Haber Merkezi- Burjuva basınının 1992 Ekim ayında başladığı ansiklopedi savaşları sırasında 1 milyon kadar artan tirajı Temmuz 1993'te 1 milyon okur kaybıyla geriledi. Sabah, Hürriyet ve Milliyet arasında başlayan ansiklopedi savaşlarının başında bu gazetelerin fiyatı 3.500 lira iken, Kasım'da 4 bin, Şubat'ta 5 bin, Nisan'da 6 bin ve Temmuz'da 7 bin oldu.

Böylesine yüklü fiyatlarla okuyucu karşısına çıkan burjuva basını daha ansiklopedilerin tamamlanmasına bir kaç ay varken bir milyon okurunu yitirdi. Ocak 1993'te 1.259.000 satışı olan Sabah gazetesi, Temmuz 1993'te 847.000 satış rakamına kadar düştü. Aynı tarihte

1.065.000 satışı olan Hürriyet ise 716.000, Milliyet gazetesi de 1.110.000'dan 911.000 kadar geriledi. Bir gazetyeye ödenen aylık 210 bin lira ile herhangi bir ansiklopediyi taksitle satın almak mümkün. Ansiklopedilerden pek hoşnut olmayan halk, gazetelere kapıttığı paranın bir kısmını kurtarmak için işportacılarla aylardır biriktirdiği ansiklopedilerini satmaya zaten bir süredir başlamıştı.

Bu yüzden bu üç gazetenin verdiği ansiklopediler işporta tezgahlarında 30-50 bin lira arası fiyatlarla bulunabiliyordu. Burjuva basınında tiraj kaybına paralel olarak reklamların fiyatları da büyük düşüşler gösteriyor.

Yeni bir cinayet senaryosu: Perpa katliamı

Haber Merkezi- Necdet Menzir ve emrindeki cinayet şebekesi yine kolay zaferler peşinde. Gözü dönmüş sürek avcılarını 5 devrimci-demokrat İstanbul Okmeydanı'ndaki Perpa binasının 11. katındaki "Beyaz Saray Kafeterya"da katlettiler. Senaryo yine aynıydı. 155 "polis imdat" telefonuna ihbar gelmiş ve Beyaz Saray kafeterya'da sıkıştırılan "teröristler" "teslim ol" çağrısına ateşle karşılık verince polise öldürmekten başka seçenek kalmamıştı. Katledilenlerden (siyasi bir insan olmadığı vurgulanan) Selma Çıtlak'ın annesi bile bu yalana inanmıyordu: "Bir sürü insanı 'terörist' diye vuruyorlar, demekki terörist dedikleri insanlar suçsuz."

Katliam 13 Ağustos'ta gündüz 12.00 civarında Perpa Ticaret Merkezi insan kalabalığı ile doluyken gerçekleştiriliyor ama tüm çabalara rağmen gazeteciler katliam yerine ancak 2,5 saat sonra alınıyorlardı.

Kafeteryada üç kişinin cesedi buzdolabının arkasında, birbirinin üstüne atılmış biçimde duruyordu. İki ceset ise koridordaydı. Selma Çıtlak kafeteryadan 30 metre uzakta bir dükkanın camından içeri girmiş biçimde yatıyordu. Görgü tanıkları Çıtlak'ın bacağından yaralı bir şekilde kafeterya'dan çıkıp "Ateş etmeyin" diye bağırarak söylüyordu. Çıtlak'ın göğsünden ve karnından aldığı diğer iki kurşun "katliamdan geriye bir tanık" bırakmamak kaygısının ürünüydü. Kafeteryanın sahibi Nebi Akyürek'in ağabeyi "Nebi olay sırasında köfte pişiriyormuş, kurşun başının arkasına isabet ederek gözünü dışarı fırlatmış" diyerek kardeşinin arkadan, savunmasız bir haldeyken

vurulduğunu anlatmaya çalışıyordu. Kafeteryanın camıları dışardan tarandığı için içeriye dökülmüştü. Kafeterya içinden ateş açıldığına dair en küçük bir bulgu bile yoktu. Bütün cesetlerin yanına aynı tip silahlardan özenle birer adet bırakılmıştı. Mizansen o kadar sahteydi ki, katledilen insanların silahlarından çıktığı iddia edilen boş mermi kovanları bile bu silahların yanına düzgün gruplar halinde serpiştirilmişti. Polis o kadar pervasızlaşıyordu ki daha balistik muayenesi yapılmamış, yerde cesetlerin arasına dağıtılmış silahların karakol baskınında kullanıldığını bile söyleyebiliyordu.

ÖLÜM EMRİ ÇIKIYOR

Katliamdan 2 gün önce İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir Kartal Top selvi Polis karakolu'nun taranmasına karşı misilleme yapacaklarını: "failleri biliyoruz, yakında gereken dersi vereceğiz" sözleriyle açıklamıştı. Verilenin dersten çok katliamla görüntü kurtarma olduğu Devrimci Sol'un iki kanadının açıklamalarıyla açığa çıktı. "Darbeciler" olarak adlandırılan grup yaptığı basın açıklamasında Kartal Top selvi Polis karakolu'na saldırıyı gerçekleştirdiğini ve eyleme katılan savaşçıların üs bölgelerine güvenli bir şekilde döndüğünü belirtiyor ve katledilen 5 kişinin ilgisi olmadığına dikkat çekiyordu. DK kanadı ise Selma Çıtlak ve Sabri Atılmış için örgüt-süz insanlar derken, Nebi Akyürek'in sadece bir taraftar, Hakan Kasa'nın milis üyesi, Mehmet Salgın'ın ise Topkapı milislerinin komutanı olduğunu belirtiyordu.

14 Ağustos'ta katledilenlerin aileleri bir basın toplantısı yapıyordu. Nebi Akyürek'in ağabeyi Mustafa Akyürek çatışmada öldürülen Sabri Atılmış'ın akrabaları olduğunu, 1,5 ay önce Bingöl'den geldiğini anlatıyor ve: "Bingöl'de baskılardan kaçtı ama İstanbul'da yargısız infazla öldürüldü" diyor.

DKÖ'ler ise olay yerinde yaptıkları gözlemleri 23 Ağustos'ta Tabibler Odası'nda düzenledikleri bir basın toplantısında açıklıyorlardı. Herkes "yargısız infaz" sözcüğünü kullanıyordu.

Katliam sonrası Selma Çıtlak, Nebi Akyürek, Sabri Atılmış ve Hakan Kasa'nın otopsileri ailelerle yapılıyor, ailelerin yeniden otop-

si talepleri reddediliyordu.

Nebi Akyürek, Selma Çıtlak ve Sabri Atılmış 15 Ağustos'ta Kasımpaşa Kulaksız Mezarlığı'nda 700 kişinin katıldığı bir cenaze töreninden sonra toprağa verildiler. Çıtlak'ın babasının kızını suçsuzdur" sözüne hükümet sözcüsü Yıldırım Aktuna: "Selma Çıtlak teröristti. Aileler çocuklarının terörist olduğunu çoğu zaman bilmezler" sözleriyle yanıtlıyordu.

Hakan Kasa ve Mehmet Salgın ise Gazi Mahallesi Mezarlığı'nda toprağa verildiler. 1000 kişinin katıldığı cenaze töreninde "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Mehmetler Ölmez", "Hakanlar Ölmez" gibi sloganlar atıldı.

İşte senaryo. Daracak Beyaz Saray kafeteryada katledildiler. Sonra aynı marka tabancalar ve boş mermi kovanları yanlarına bırakıldı.

Baki ERDOĞAN işkencede katledildi

Haber Merkezi- İşkencede, sokakta, ev baskınlarında "yargılı infazlar" durmak bilmiyor. Ağustos ayında devrimci kamuoyu Perpa katliamı, Digo ve Malazgirt katliamlarının ardından Baki Erdoğan'ın işkencede ölümüyle çalkalandı. Aydın Emniyet Müdürlüğü'nce Devrimci Sol operasyonunda 18 Ağustosta gözaltına alınan Baki Erdoğan, gözaltına alındıktan 5 gün sonra kaldırıldığı Aydın Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

IHD Aydın Şube Başkanı Erol Ertuğrul, Aydın Emniyet Müdürlüğü hakkında Baki Erdoğan'ın ölümünü 4 gün gizlediği için suç duyurusunda bulundu.

Aydın Cumhuriyet Savcısı'nın otopsi raporunu yeterli görmeyerek Baki Erdoğan'ın gerçek ölüm nedeninin belirlenmesi amacıyla soruşturma başlattığı öğrenildi.

Aydın Emniyeti'nin iddiasına göre Baki Erdoğan sınırlı olduğu sırada başını duvara vurarak öldü. Otopsiye göre ise "solunum yetmezliği" ölüm nedeni.

Ankara Özgür-Der yaptığı basın açıklamasında "Baki Erdoğan'ın tek suçu TÖDEF üyesi olmak" dedi.

Hekimhan köylerine silah dağıtılıyor

Malatya/Özgür Gelecek- Devletin son dönemlerde yaratmaya çalıştığı Türk-Kürt, Alevi-Sünni çatışmasının tohumları Erzincan, Erzurum, Elazığ, Maraş gibi, Türk-Kürt, Alevi-Sünni halkın birlikte yaşadığı bölgelerde, sunni-Türk köylerine silah dağıtılması üst boyutlara tımandırılmaya çalışılıyor.

Malatya'nın Hekimhan bölgesinde ise Alevi-Sünni ayrımı gözetmeksizin tüm Türk köylerine silah dağıtılmaya çalışılıyor.

Hekimhan Kaymakamının, tüm köy muhtarlarını çağırarak devletin niyetini açıklamasıyla olay anlaşıldı. Hekimhan'da halktan edindiğimiz bilgilere göre, Kaymakam, her köye en az "beş" silahın dağıtılacağı 55 yaşın altında eli silah tutabilen herkese isterlerse silah dağıtılabilirliği silahları namuslarını korumaları, can ve mal güvenliklerini sağlamları ve gezen teröristlere karşı kendilerini korumaları amacıyla vereceklerini söylüyordu. Kaymakam köylülerden "teröristlerle" çatışmaya girmelerini ve kendi köylerinin "bekçileri olmalarını istiyordu.

Köy muhtarları ise konuyu köylüye götürüp onların görüşlerini almasını gerektiğini söyleyerek kaymakamın yanından ayrıldılar. Konuyla ilgili görüştüğümüz, yerel kaynaklar, amacın koruculuğu yerleştirmek olduğunu belirtiyorlar. Çünkü, diyorlar, daha önce koruculuğu geliştirmek istedik ancak köylüler kabul etmediler. Devlet şimdi Hekimhan'da bekçilik diyerek -biraz da zoraki- ileride koruculuğu sistemleştirmeyi amaçlıyor. Türk-kürt çatışmasını geliştirmek istiyor. Hekimhan halkı devletin niyetlerinin bilincinde: "Bu oyuna gelmeyeceğiz" diyorlar.

Erzincan'da provakasyon ve zorla silahlandırma

Haber Merkezi- Devlet ayakta kalabilmek için bütün çelişkileri kendi amaçları için kullanıyor, körükliyor. Koruculuğun pek hüküm sürmediği Erzincan ve ilçelerinde ise devletin amacı Alevi-Sünni, Kürt-Türk ayrımını kullanmak.

Erzincan Valiliği bir süredir özellikle Sünni ve Türk köylerine silah dağıtmaya başladı. Dağıtılması öngörülen G-3 silahlarının adedi 1200. Erzincan'da başta Ak-yazlı, Uluköy, Konakbaşı, Üzümlü olmak üzere birçok ilçede silah dağıtımı tamamlandı ve silah alanlar askeri kamplarda eğitiliyor. Çayırılı ilçesinin kaymakam vekili Dr. İbrahim Yenekek köylülere "silah alanlara 3,5 milyon lira maaş vereceğini" söylüyor.

Erzincan'dan dönen insanlar devletin köylerde Başbağlar katliamını kullanarak silah dağıtmaya

çalıştığını anlattılar. Erzincan'ın Ilıç ilçesinin Sabırlı, Yakutlu, Ulu-yamaç, Gomuskan, Hasa, Tavuk gibi köylerinde Erzincan Valisi Recep Yazıcıoğlu'nun öncülüğünde ve 3. Ordu komutanlığının genelgesiyle köylüler devletten silah almaya çağrılıyor.

Ilıç'ın bir köyüne gelen bir albayın yaptığı konuşmayı köylüler şöyle aktarıyor: "Silah almazsanız bu PKK'yla işbirliği yaptığınız anlamına gelir ve hepinizi tutuklarım. Devletin yanındaysanız devletin silahlarını alın. Namusunuzu koruyun."

Yine Ilıç'ta çoğu yaşlı ve bakıma muhtaç 25 erkeği olan bir köye 10 silah verildiği de köylülerin anlattığı garipliklerden. Devlet, nüfusunun çoğunluğu Türk olan Ilıç'ta PKK korkusunu kullanarak sonuç almaya çalışıyor. Ilıç köylü-

leri "Dersim köylülerinin yaşadığı olayları burda da biz yaşıyoruz" diyorlar. PKK "zorla askere alma, zorla vergi" gibi yanlış politikalarıyla halkla arasını bozmuş. Köylüler PKK'nın 5-10-50 milyon gibi kademeli vergilerini nasıl ödeyeceklerini soruyorlar. İki ateş arasında kalan köylülerin epeyceisi İstanbul'daki akrabalarının yanına göçmeyi ciddi olarak düşünüyor. Zaten devlet de açıkça "ya silah alın ya da köylerinizi terkedin" diyor.

VALİNİN ÖZEL ZİYARETLERİ

Erzincan Valisi Recep Yazıcıoğlu çoğunluğu İstanbul Karagömrük'te oturan Başbağlar ve çevre köylerinden göç eden insanları sık sık ziyaret ediyor. Gerilla

mücadelesine karşı Sünni kökenli Erzincanlı'ları kışkırtmaya, kullanmaya çalışıyor. İstanbul'daki Erzincanlı'ların kurduğu derneklerde Vali ve yüksek devlet memurları adeta cirit atıyor.

Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu ile MHP'liler de Erzincan'da Başbağlar katliamını kullanarak Sünni köylerin halkını gelişen gerilla mücadelesine karşı kışkırtmaya çalışıyorlar.

Erzincan'da, devletin provakatif çabalarını SHP, İP, Eğitim-Sen, IHD, Kristal-İş'ten oluşan DKÖ ve siyasi parti temsilcileri "Olağanüstü Hal'in uygulanmadığı Erzincan'da silah dağıtımının yasadışı ve Sünni köylerini silahlandırma amaçlı olduğunu" vurgulayarak, kınadılar.

Salman Yeşilöz, Kağıthane direnişini değerlendirdi

Ankara/Özgür Gelecek- Kağıthane işçilerinin sekiz aydır devam ettirdiği direniş yaklaşık bir aydır bir durgunluğa girmiş bulunuyor.

İrenişteki işçiler bu durgunluğun nedenlerini tartışıyor, eylemin başarısını için geçerli çıkış yollarının neler olabileceğini ortaya koymaya çalışıyorlar. Direnişin Ankara boyurunda işçilerin sözcülüğünü üstlenen Selman Yeşilöz ile son durum üzerine kısa bir söyleşi yaptık.

Özgür Gelecek: Direnişin bugünkü durumunun genel bir değerlendirilmesini yapar mısınız?

Salman Yeşilöz: Sekiz aydır sürdürdüğümüz direniş, bilhassa Ağustos ayı içerisinde belli bir durgunluğa girmiştir. Bu direnişin bittigi tükendiği ya da tatile girdiği biçiminde değerlendirilemez. Bu süreçte, daha önce yapılan eylem-

lerin bir değerlendirilmesi yapılmaktadır. Bu değerlendirmelerden hareketle gelecek süreçte ne tür eylemler yapacağımızı ortaya kona-caktır. Durgunluk bu şekilde yorumlanmalıdır. Bu gibi uzun süreli mücadelelerde mücadelenin ivmesi her zaman aynı olmaz.

- Size, eylem sürecinde sürekli SHP'ye umut bağladığınız yolunda bir eleştiri var. Bu durgunlukta SHP ile ilişkiniz ne kadar etkili oldu?

- SHP'nin bize verdiği umutların rolü biraz oldu elbette. Eylemin sekiz ay gibi uzun sürmesi, eylemcileri ekonomik olarak iflas ettirdi. Gelinen bu durgunlukta, özgül olarak yaşadığımız bu sorunun da rolü var.

- Önderliğin izlediği çizginin rolü nedir? Kısa olarak biraz bu konuya değinir misiniz?

- Bu eyleme dört dörtlük önderlik edildiği söylenemez. Burda önderliğin eksikliği oldu. Ama tümüyle önderliği yüklemek ve gelinen sürecin sorumlusu olarak hemen önderliği yargılamak doğru olmaz. Kısa bir belirleme bulunmak istiyorum. İstanbul'da yayınlanan dergilerde eyleme yönelik bazı değerlendirmeler yapıldı. Bu dergilerde yapılan tartışmaların eyleme yansımaması gerekir. Bu, eyleme önderlik sürecini zayıflatır. Eylem içinde yer alan insanların çeşitli anlayışlara sahip olması, önderliği tamamen Kağıthane işçisinin yürüttüğü eylemde kimsenin bunu sırtlandığını söylemeye hakkı yok. Öyle olsaydı elbette sonuçlar da farklı olurdu. Eylemin önünde yer alan eli içinde yer alanı payı aynı brandadır. Eylem sürecinde kararlardan alınmasında eylem ko-

mitesi ile eyleme katılan işçiler arasında tam bir uyum vardır.

- Bundan sonraki süreç için düşünceleriniz nedir?

- Bugüne kadar eylemde yüzümüz hep dışa yönelik oldu. Belki en önemli zaaflarımızdan biri bu oldu. Kendi öz gücümüzü, örgütlü (sendikal) gücümüzü bugüne kadar harekete geçiremedik. Geçirmek istediğimizde ise bazı nedenler öne sürülerek bu yönümüz hep geride kaldı. Bugün yapmamız gerekenler bu noktada toplanıyor. Sendikayı eylemin içine daha ciddi bir biçimde çekip, devrimcilerin, demokratların desteğini ziyaretin dışına taşıma yönünde çabamız olacak. Bunun için çalışacağız. Kendi özgücümüzü harekete geçiremedik. Bunu harekete geçireceğiz. Durgunluğun çıkmazı eylemin başarısının da içinde olduğu bu.

Gebze Cezaevi'nde baskı ve direniş

Haber Merkezi- İstanbul DGM'de yargılanan devrimci tutsakların Gebze ve Sakarya'ya sürülen edilmesine karşı tepkiler sürüyor. Gebze Özel Tip Cezaevi'ne gönderilen ilk siyasi tutsaklar olan TDP davası tutsakları yayınladıkları bir basın açıklamasıyla kamuoyunu cezaevleri üzerinde tezgahlanan yeni oyun ve provakasyonlara karşı duyarlı olmaya ve dayanışmaya çağırıyor. 20 Ağustos'ta Gebze Özel Tip Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar adına bir basın açıklaması yayınlayan Ahmet Pehlivan, Mehmet Güneş, Hıdır Durğun, Veli Kılıç: "Bu uygulama başta anayasa olmak üzere CMUK'un

ilgili maddelerine ve infaz yasasına da terstir" dediler.

Gebze Özel Tip Cezaevi'ndeki siyasi tutsakların temsilcileri bu uygulamanın: Savunma hakları ve savunmaya avukatların hukuki desteğini kısıtlayacağını; Mahkemeye gidiş ve dönüşleri eziyete dönüştürerek zorlaştıracağını; bundan dolayı mahkemelerin gecikerek tutukluluğun cezaya dönüşeceğini, kadın ve erkek tutsakların ayrı cezaevlerinde tutulmasının toplu davalarda savunma yapma hakkını ortadan kaldıracığını, tutukluların aileleriyle görüşmesinin maddi ve manevi yönden zorlaşacağını, bu nedenle de tutuklu ile ailesi arasın-

daki dayanışmanın zayıflatılarak tutuklunun dış dünyadan tecrit edilmesinin amaçlandığını belirttiler.

Öte yandan 27 Temmuz'da siyasi tutsaklar Gebze Özel Tip Cezaevi'ne Sevkedilmelerinin üzerinden 20 gün geçmeden Bursa Cezaevi'ne sevkedilmek istendiler. Üstelik Bursa'ya sevkedilmek istenen ilk 20 kişi Bayrampaşa Cezaevi'nden bir hafta önce sevkedilmişti. Gebze Özel Tip Cezaevi'nde bulunan devrimci tutsaklar "Bursa'ya sevkelrimizin çıkmasında cezaevi idaresinin özel çabalarının payı büyüktür" diyorlar. Devrimci tutsakların belirttiğine göre Bursa'ya sevkelrimizin çıktığı önceden öğrenen devrimci tutsaklara cezaevi idaresi 20 Ağustos sabahı "Bayrampaşa Cezaevi'ne sevkelrimizin" çıktığı yalanını savurdu. Bu keyfi uygulamaya karşı tüm devrimci tutsaklar bütün koşullarda direnişe geçtiler, koşulların üst katlarına çekilerek güçlü bir barikat oluşturdular. Cezaevi önünde birleşmiş olan polis, asker yiğitine rağmen devrimci tutsakların kararlı tavır etkili oldu ve sonunda cezaevi idaresi ile Gebze Cumhuriyet Savcılığı bakanlıkla görüşerek bu keyfi uygulamayı durdurmak zorunda kaldılar.

Gebze Özel Tip Cezaevi'ndeki devrimci tutsaklar bugün için durdurulan sevklerin tekrar gündeme gelebileceğini, keyfi ve kanunsuz uygulamalara karşı ellerindeki olanakların tümünü kullanarak direneceklerini, hiçbir koşulda hak gasplarına karşı boyun eğmeyeceklerini belirtiyorlar.

Egemenler cezaevlerindeki devrimci tutsakların mücadele ve direnişini boğmak için her yolu deniyor.

Devlet böyle olunca soyguncu hiç eksik olur mu?

Gün-Türk seyahat şirketinden aldıkları biletlerle 21 Ağustos günü saat 04'te İstanbul'dan Frankfurt'a gitmek için Atatürk havaalanına gelen gurbetçiler birkez daha aldatıldılar.

Gece yarısı çoluk çocuk havaalanına gelen yolcular yorucu bir koşturmadan sonra danışmanın önünde toplanarak Gün-Türk görevlisinin kendilerini bulmalarını sağladılar. Yapılan açıklamayla uçağın tehirl olduğunu ve bu yüzden saat 04 yerine akşam 17'de uçabileceklerini öğrenen yolcular; "defalarca telefon etmemize, bir sorun olup olmadığını sormamıza rağmen zamanında burda olmamızı söyleyen şirket yetkililerinin, şimdi de uçağın ancak saat 17'de hareket edeceğini söylemeleri ne derece güven vericidir" diyerek endişelerini dile getirdiler.

Olay yerinde bulunan muhabirimiz, Geçen hafta da benzeri bir olay yaşandığını ve insanların 14 saat bekletilmiş olduğunu ifade ederek: "Delmuş usulü bilet satan bu gibi şirketler dış ülkelerde çalışan emekçilerin sırtından palazlanıyor" dedi ve, "Uçak şirketinin yolcuları daha fazla mahsur etmeden bir otele yerleştirilmesi gerektiğini söylemesi yolcular arasında destek bulunca zor

duruma düşen memur "Ben birşey yapamam. Biraz sonra görevli arkadaş gelince size açıklama yapacak" demesinin ardından gergin bir bekleyiş başladı. Daha sonra gelen görevliyle yolcu kitlesi arasında geçen tartışmaya muhabirimizin "Siz bu insanları otele yerleştirmek zorundasınız. Bu yaptığınız açıklant bir soygundur. İnsan değerini hiçe sayan bu tavırınız rezil bir tavrıdır" demesi üzerine yolcular, "Arkadaş doğru söylüyor" diyerek destek verdiler. Daha sonra çareyi polis getirmekte bulan görevli kitlenin karşı koyuşuyla daha fazla diretmeden yolcuları otele yerleştirmek zorunda kaldı.

Aynı gün saat 15'te tekrar havaalanına gelen yolculardan çok az bir kısmının uçağa yerleştirildiği ve bahaane edilerek 23 Ağustos'taki uçak için ancak yedek yazabileceklerini söyleyen şirket yetkilileri ile yolcular arasında sert tartışmalara neden oldu. Olaya müdahale etmek için gelen meydan müdürü ve polis de bir çözüm getirememesi üzerine kimi yolcular 23 Ağustos'taki uçak için yedek yer ayrılmayı kabul ederken, kimi yolcular da başka uçak şirketlerinde yer aramaya koyul-

dular.

MEYDAN MÜDÜRLÜĞÜ DE VURGUN PEŞİNDE

İşini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olan kimi yolcularda meydan müdürlüğünden kendilerine bilet temin etmesi için yardımcı olmasını talep etti. Bu konuda başından geçenleri anlatan bir yolcu "Çok zor durumda kaldığım için meydan müdürlüğüne gittim ve bana bilet bulması için yardımcı olmasını söyledim. Önce nazlandı, ısrar etmem üzerine yanındaki memura, "Mahmut şu arkadaş için bir sor bakalım belki bir yerden bilet buluruz." dedi. Neticede temin edilen bilet ücreti için benden 420 DM aldılar ayrıca 20 DM de havaalanı parası istediler, istenileni verdim. Ancak bagaj kontrolleri sırasında "Sultan ar" görevlisi benden 20 DM havaalanı parası istedi ben, her ne kadar Meydan görevlisi Mahmut beye ödediğimi söyledim de şirket görevlisi kabul etmedi ve ödemek zorunda kaldım. "Böylece Mahmut denilen adamın benden haraç aldığı öğrendim." diyen yolcu "Şimdi ben bu devletin neyine güveneyim. Devlet böyle olunca soyguncu hiç eksik olur mu? En büyük soyguncu bu devlettir."

MIT, Devrimci Sol ağzıyla bildiri dağıttı

Haber Merkezi- Devrimci Sol'un iki kanadı arasında süren kanlı savaşın yarattığı provakatif ortamdan egemen güçler de yararlanmaya başladı.

MIT, Devrimci Çözüm dergisinin ve Devrimci Sol'un adını kullanarak Mücadele gazetesi satan bayi ve dükkanları uyardı. Olay, bildirinin Aydınlık gazetesine gönderilmesiyle açığa çıktı.

"Devrimci Sol Çözüm Grubu" imzalı MIT bildirisinde Dursun Karataş'ın adına "it sürüsü" nitelemesinde bulunuluyor ve D.K. çevresinin öldürdüğü insanlar ile Devrimci Çözüm dergisine yapılan saldırılar örneklenerek Dursun Karataş için: "Oligarşinin MIT' iyle, kontrgerillasıyla ve siyasi polisiyle yapamadığını o ve suç ortakları yapmıştır" deniyor.

Bildiride Devrimci Çözüm der-

gisi "dergimiz" ifadesi kullanılarak sahipleniliyor ve gazete bayilerine şöyle sesleniliyor:

"Sizler ilerici demokrat insanlar; Dursun KARATAŞ'ın havmalarına boyun eğmeyin, köpeklerinin dergimizi satmamanız için kudmuş gibi sayfa dökerek yaptıkları tehditlere kulak asmayın. Bizler sizleri (dergimiz Devrimci Çözüm) satan bayi ve dükkanlar) bu yazımızla iyi niyetli olarak uyarıyoruz. D.K. ve çevresinin magazin gazetesi haline gelmiş MÜCADELE dergisini satmanızı devrimciler olarak kimyoruz. Sizlerin satılmışlığı, konuşmuşluğu temsil eden bu dergiyi satmaktan rahatsızlık duyuyoruz. Bu rahatsızlığımız sizleri de rahatsız edecek. Aynı şekilde devrimci kanıyla yazılan Mücadele dergisini satmaya devam ederseniz, halkın devrimci ailesinden siz de

kurtulamayacaksınız. Yaptıklarınız mutlak cezasız kalmayacaktır.

Sizler ilerici demokratlar. Gelin bir an önce bu hatalarınızdan af dileyerek Devrimci Adalet'e sığının. Bizler sizleri ilk ve son kez olarak uyarıyoruz."

Devrimci Çözüm dergisi, 14 Ağustos'ta gazetemize faksлады açıklama bildirdi. Kontrgerilla tarafından kaleme alındığını, kendilerinin illegal bir örgütün kurumu olarak gösterildiğini belirttik: "Bir kez daha açıklıyoruz. Yayın politikamız, ilkelimiz, hedeflerimiz her türlü provokasyona dışta niteliktedir. Biz bu ilkelimizden şaşmayacağız. DK'cı çete ve kontrgerillanın asla çekmek istedikleri zemine asla gelmeyeceğiz" deniyor ve tüm devrimci sosyalist basın bu konuda duyarlı olmaya çağırıyor.

Özgürce

İsmail Yıldız

İSKİ olayı rezalet değildir!

ISKİ olayının "rezalet" olarak değerlendirilmesinin ülke gerçeğini yansıtmayacağını düşünüyorum. Hemen herşeyin "rezalet" olarak değerlendirilebileceği bir toplumda, sistemi irdeleme ve neden sonuç ilişkisi bağlamında yaklaşıma bilimsel metodunu gözardı ederek bir olayı gına getirircesine işlemek gerçeği gizlemenin bir başka yolu oluyor. Sistemin zaten böyle işlediği bir toplumda toplumu sorgulamak gerekiyor.

22 Ağustos 1993 tarihli Sabah gazetesinde hangi işin kaçta yapılacağına dair bir rüşvet listesi yayımlandı.

Rüşvet tarifesinin böyle alandan bilindiği ve işlerin zaten böyle döndüğü bilinirken bunca çığırkanlığın altında yatan şey nedir? Bunu açıklamadan sistemin zaten böyleliğine dair ve o çok övülen Osmanlı tarihine ilişkin basında çıkan haber ve görüşleri kısaca buraya aktarmakta yarar var.

Aynı gazetede "Osmanlı'yı rüşvet batırmıştı" başlığı altında "Osmanlı tarihi rüşvet alıp yolsuzluk yapan padişah, vezir, azam, paşa ve valilerle dolu" denerek örnekler veriliyor.

Bununla da bitmedi. Varlığı egemen sınıflara akıl hocalığı yapmak ve gerçekleri tersyüz edip karayı ak göstermek olan egemenlerin uşak kalemşörlüğünün itiraflarına da bir gözatalım.

Sabah'tan Hasan Cemal, 22 Ağustos tarihli köşe yazısında: "Bütün bunlar sadece SHP için geçerli değil, bütün partilerde de öyle. Çünkü sistem öyle işliyor." Aynı günkü yazısında İsmail Cem'de benzeri şeyler yazıyor.

Mehmet Barlas: "Neticede, İSKİ Dosyasının kapatılması için sayılamayacak kadar çok sebep var" dediği yazısında, "Politikacıların çoğunluğu için ictidar, bu tür güçlere sahip olmak ve yakınlarını işsizlikten kurtarmak değil midir?" diye soruyor.

Ertuğrul Özkök: bu, "proje"nin mimarının RP'nin babası MSP'oldüğünü;

Ali Sirmen ANAP'ı hedef göstererek "Şöyle bir düşünün kurucusuna çaputlar bağlanan, "evliya" muamelesi yapılan hanedanın yediklerini çarptıklarını! Bakın siyasal partilerin tümüne ve işleyiş biçimlerine, gelir elde etme yollarına!" diyor.

Ve son noktayı SHP Genel saymanı Ziya Halis koyuyor: "Bağış almayan parti batar"

Hemen hemen tüm yazarlar ve çeşitli parti çevreleri benzeri itiraflarda bulunmuş olsa da bunların aynı zamanda değişik kaygılarla hareket ettiklerini de gözönünde bulundurmak gerekiyor. Bir yandan dürüstlük timsali kesilerek "Temiz Toplum" edebiyatı yapan, tüm pisliklerin temizlenmesinin takipçisi olacağı yaygarasını koparan boyalı basınçlar diğer yandan örneğin Göknel'den 29 haysiyetli (!) arkadaşlarının düzenli maaş aldığı açıkladığında kusa bir şaşkınlık döneminden sonra aynı hızla yaygaralarına devam ettiler. Bakış açılarının genişliği (!) içinde sayfalar üzerinde kalem aynatarak kamuoyunu eğitirircesine İSKİ'yi işlediler ve bikturdular. Olaylar harmanlanarak; aldatılan eşler, belden aşağı maceralar, seks ve aşk hikayeleriyle sorunun cıkmı çıkartılar ve özün etkinliği kararı. Ortalığın tozu-dumamı içinde ise umudun düzende olduğunu işlediler. Yer yer zaten sistem böyle işliyor demeleri ya da bütün ilgililer yargıların talebini öne sürmeleri bu gerçeği değiştirmiyor. Tam tersine bunu SHP'yi ve sistemi savunmak amacıyla dillendirdikleri açıkça anlaşılıyor. Ve sonuçta "sistem böyle olduğu için normal görmek gerekir" noktasına getirerek sorunun kaynamasını sağlıyorlar. Evet, sistem böyledir. Ancak bu açığa çıkmış bir olguyu yuluşturmak için değil, sistemi sorgulamak ve radikal bir tarzda değiştirilmesini savunmak için ele alındığında anlamlı ve değerli olacaktır.

Ergun Göknel, komprador patron-ağa düzeninin yüz karasıdır! O yüzden ilahlar onu cezalandıracaktır. Çünkü o yaptığı işi yüzüne-gözüne buluşturarak düzen aleyhine bir durum yaratmış, halkın düzenin gerçeklerini kavramasına noktasında radikal muhaliflerin eline malzeme vermiştir.

Dikkat edin, egemen sınıf sözcüleri ne zaman kendilerinden birilerinin yediği naneler açığa çıksa o kişiyi anasından doğduğuna pişman edercesine ve halkın kafasını dumura uğratarcasına ortahği tozduman ediyorlar. Her şey birbirine karşıyor, at iziyle it izini birbirinden ayırmak zorlaşıyor. Ve halkın tepkisi, yarılabilen bir günah keçisi üzerinde tatmin edilerek olay kapatılıyor. Şu anda Ergun Göknel üzerinde oynanan oyun da budur. Ergun Göknel beceriksizliğinin cezasını çekmektedir! Hepsi aynı itin soyu oldukları halde bunu ustaca gizlemekte, açığa çıkarı ise insafsızca cezalandırmaktadırlar.

Çokça yaygarası yapılan "rezalet", Açığa çıkan Ergun Göknel olayı değil patron-ağa düzeninin kendisidir! Olay böyle kavranmadığı ve neden-sonuç ilişkisi içinde radikal tarzda düzen sorgulanmadığı müddetçe gerçek yakalanamayacak ve düzenin değirmenine su taşınması olacaktır.

Olaydan çok önceleri haberi olduğu halde üzerine gitmeyen Erdal İnönü'nün açıkladığı istifasından vazgeçmesi ve partinin başında kalması istemini hemen hemen tüm köşe yazarlarının ve partillerin dile getirmeleri onların yolsuzluk vb. karşısında ne derece duyarlı ve tutarlı olduklarının da bir diğer kanıtı oluşturmaktadır.

Diğer yandan bunca çığırkanlığın altında, gerilla mücadelesinin ve faşist katliamların gizlenmesi telaşı da yatmaktadır. İSKİ olayının açığa çıktığı süreçten (öncesini saymazsak) bu yana gerek PKK'nin gerekse de TKP/ML - TIKKO'nun atak eylemleri, yine faşist cinayet şebekesi kontr-gerilla ve TC. ordusunun katliamları, sokak infazları, gözaltında gazeteci ve devrimci, yurtseverlerin kaybedilmeleri tüm hızıyla sürdüğü halde gözlerden uzak tutulmaya çalışılmıştır. Arada bir kendi başarılıları (!) şeklinde yansıtılmasına bunların varlığından dahi kimsenin haberi olmayacak.

Kuşkusuz egemen sınıf yağcıları yazarlar da bunun İSKİ olayından daha önemli olduğunu biliyorlar. Ve eğer, örneğin gazeteci Ferhat Tepe'nin kaçırılıp öldürülmesi, muhair Aysel Malakaç'ın güpegündüz sivil polislerce kaçırılıp akubetin ne olduğu, Perpa'da 5 kişinin infaz edilmesi vb. leri üzerinde durmuyorlarsa bu düpedüz bilinçli bir tercih, karşılığını fazlasıyla aldıkları bir hizmet olduklarındandır.

ÖZEL DERSHANELER ÇÖZÜM MÜ?

Bilgi tüccarları gençliğin üniversite umutlarını paraya çeviriyor

Özgür Gelecek/Istanbul- Yeni bir öğretim yılına yaklaştığımız bu dönemde üniversiteye girme umuduyla dopdolu olan gençler gelecek kaygılarının anahtarını özel dersanelerde görüyorlar.

Herşeyin meta olarak pazarlandığı bu sistemde ÖSYS ile yeni bir pazar olanağı yaratılarak öne çıkarılan özel dersaneler kendilerini modern eğitim sisteminin mihenk taşı olarak görüyorlar. Özel dersaneler ve onların türevleri (üniversite hazırlık dergileri, özel öğretmenleri vs.) gün geçtikçe daha çok ortalağı dolduruyorlar. Resmi ideolojinin temsilcilerinin "eğitimde fırsat eşitliği" yalanını özel dersaneler en somut haliyle ortaya çıkarmaktadır.

Eğitimde fırsat eşitliğinin olmadığı Türkiye'de ticari kaygılarla kurulan özel dersaneler çözüm mü? Buralarda verilen eğitim ne kadar faydalı ve bilimsel? Lise öğretmeni Gülay Karagöz'e göre "Dersaneler insanların gelecekle ilgili umutlarını sömürüyorlar.

Öğrenci Velisi Mehmet Güler ise "Bir daktulo kursu 8 ay sürüyor. Bu sürenin sonucunda öğrenci hata yaparsa ancak silgi zararı oluyor. Ama bir yıllık dersehane hazırlığı sonunda öğrenci kazanamazsa zararın rakamlarla ve maddi hesaplarla ölçülmesi güç" diyor.

ÖSYS'yi kazanmak için iki yıl üstüste dersehaneye gittiği halde sınavı kazanamayan Nezahat Uçan "iki yıl hiç yaşamamışım gibi" sözleriyle ifade ediyor kaybını.

Peki özel dersehane sahipleri bunun için ne diyor? Bu sorunun yanıtını ararken ilginç yanıtlarla karşılaşılıyor. Eski Final dershanesinin sahibi, şimdi Oğuzkaan Özel Okulu'nun ortaklarından olan Salih Yılmaz "Özel dersaneler eğitim olarak hiçbir şey vermeyen kurumlardır. Oralar sadece para tuzağı." diyor.

Kadro dershanesinin kurucularından İbrahim Timur kendilerini "biz öğrencinin bilgisini parçalıyor, yönlendiriyor, ambalajlıyor ve gönderiyoruz" diyerek tanımlıyor. Özel Mef Dershanesi "iyi eğitim verilmeyen liselerden gelen öğrencileri yetiştirme kaygıları olduğunu" iddia ediyor.

Özel dersaneler gerçekten dersehane sahiplerinin söylediği gibi yetiştirme kaygıları olan yerler mi?

Öğrenciyi eğitime kaygısı yok. Bir benzetme gerekirse öğrenciler yarış atı, özel dersaneler ise yarış hazırlık haraları. 11 yıllık eğitimin yetersizliğini bir yılda özel dersanelerin gideremeyeceği çok açık.

Bu arada tüccarlığın başka alanlarda devam ettirenler de sönüştürme kurduklar. Yıllarca "yerrinde dersehane" sloganıyla dergi pazarlaması yapan, "dersanelere alternatifim" diyerek insanları kandıran Aşama dergisinin sahibi Mahmut Tezcan bile Aşama Dershanesi'ni çarvak pasta payını kapma uğraşısında. "ÖSYS için, özel dersehane şart" diyerek kaygısının eğitim mi, kar mı olduğunu açıklıyor.

Yıllarca dersehane sahibi olarak öğrencileri sömüren şimdi de özel okulu aracılığıyla bunu yürüten Salih Yılmaz; "dersanelere giden aptaldır" diyerek 28 yıllık dersehane sürecinde insanların kandırılmasına olan katkısını anlatıyor. Bunu gerekçesini "biz nasıl geçineceğiz"e bağlayarak soruna bakış mantığını ortaya koyuyor.

Ege ve Marmara bölgesinde sayısı 130'u geçen ve bugün yeni bir tanesinin açıldığı özel dersaneler-

de eğitimle uzaktan yakından ilgisi olmayan, eğitimin A'sını bilmeden bu işe soyunan bilgi tüccarları gençliğin umudunu satın alıp karartarak üzerlerine düşeni yerine getiriyorlar. Beşiktaş'ta bulunan Gençler Dershanesi'nin sahipleri iki öğrenci. Bunlar dersehaneyle dahi uğramadan dersehane eğitimi veriyorlar.

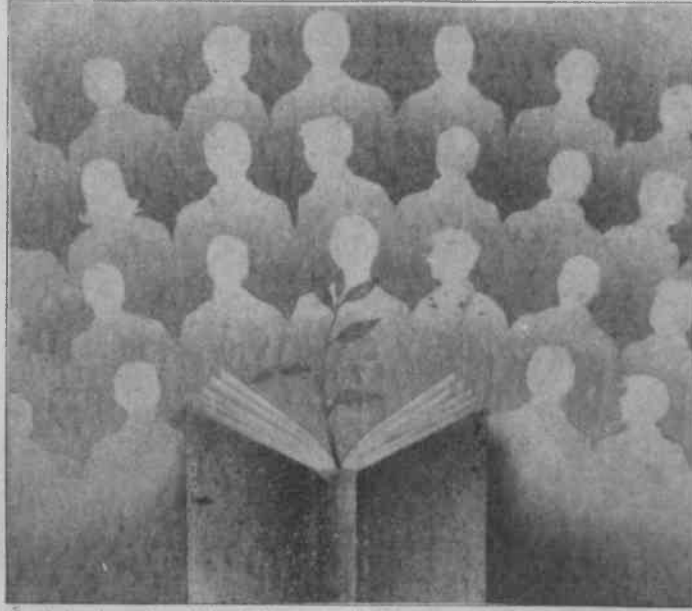
12 şirketi olan İbrahim Arıkan'ın sahibi olduğu Mef Dershanesi 26. yılını doldurdu. Arıkan bu sektörde tutunabilmek için ticaretin yanısıra "eğitim vermenin" şart olduğunu belirtiyor. "Yoksa" diyor Arıkan oldukça yüksek sermayeyle bu işe başlayıp, öğrenciyi sadece birer para makinası olarak gördüğünden hacmi küçülen Unkapanı Dershanesinin durumuna düşülebilir. Geçen yıl Anadolu Dershanesi'ne giden Gülyaz Karadlı öğrenci "dershaneye başlar-ken 560 saat ders verileceğini söylediler. Ancak bunun 512 saatini alabildik. 20 kişilik dersliklerde 30 kişi ders görüyordu. Oldukça sık öğretmen değişikliği oluyordu." diyor.

Akademik Bilimler Dershanesi'ne gitmiş olan İsmail; "Birçok dersimiz boş geçiyordu. ama onların tek kaygısı aıdatların zamanında ödenmesiydi" diyor. MTF Dershanesi'nin de kurucusu olan Aytekin Aydın "Biz eğitimin kalitesini ortaya çıkarmak ve eğitimini ne olduğunu ispatlamak için burayı açtık" diyor ama her ne hikmetse dershanesine süper öğrenciler alıyor. Başarısız ve belli kapasitenin altında öğrenci almıyor. Eğitim kurumlarıyız çılgınlıkları atan dersaneler öyleyse ne işe yarıyor?

İbrahim Arıkan özel dersaneler sektöründe bugüne dek süren bir otorite. O bu otoritesini sağlamlaştırmak, özel dersaneleri vazgeçilmez, oturmuş kurumlar haline getirmek için Özel Dersaneler Birliğini (ÖZ-DE-BİR) kurdu. Öz-De-BİR özel dersehane sahiplerinin çıkarlarını korumak amacıyla kurulmuş ve işveren sendikası işlevini gören bir kuruldur. Öz-De-BİR İstanbul için KDV'si dahil bir saat için 26.800 TL fiyat belirlemiştir. Yani bir öğretim yılı içinde 600 saat için 16 milyon 80 bin lira ödeyecek her öğrenci. Ama yalnız Öz-De-BİR'e kayıtlı dersaneler için geçerli bu fiyat üye olmayanlar arasında hayli değişiyor. Örneğin Yıldız dershanesi saat başına 30 bin lira talep ediyor öğrencilerden.

ÖĞRENCİ EĞİTİMİ ÇOK MU ÖNEMLİ?

Milli eğitimin beklediği dersehane standartlarına uyan dersehane hemen hemen yok gibi. Çünkü bazı talimatlarla uyan dersehaneler, çoğuna da hiç uymuyorlar. Milli eğitimin özel dersanelere getirdiği uygulamalardan biri rehberlik servisi birçok dershanede sembolik olarak var. Büyük Dershane, Alfa Dershanesi, Değişim Dershanesi, Anadolu, Ocak, Doruk, Çağdaş gibi dershanelere dershaneciler kayıt yaptırmak isteyen öğrenci gibi gidip rehberlik servislerini sordukumuzda dersehane yöneticileri veya sekreterlerle görüşebildik. Dersanelere yönelik bir başka uygulama ise dersliklerde bir öğrenciye 4 metrekairelik alanın düşmesi. Bir derslikte 20 kişiden fazla öğrencinin olmaması gerekiyor. Kadro Dershanesi'nde öğrencilerin seviyelerine göre 12 kişilik, 20 kişilik, 30 kişilik dersanelerin gözde öğrenci olarak baktıkları özel okulların öğrencileri doğal olarak doğrudan geniş ve az sayılı dersliklerde öğrenim görecekler.

Özel dersaneler eğitimde fırsat eşitliğinin olmadığı faşist eğitim düzeninin para getiren ticari bir sömürü çarkı.

İncirli'de bulunan Değişim Dershanesi'nin sahibi Aytekin Aydın "biz reklamımızı yapmak ve zorlanmamak için iyi öğrenci seçimi yapmak zorundayız." diyor. Bu tercih Çağdaş Eğitim Merkezi'nde de geçerli. Kadro Dershanesi yetkililerinden İbrahim Timur, seviye sınavının sınıf eleme amacıyla yapılmadığını iyi eğitim veren okulların öğrencilerinin tercihleri olduğunu, bunu bütün dersanelerin tercih ettiği söylüyor.

Bütün Özel Dersanelerin ortak tercihi iyi okullarda öğrenim görmüş öğrencileri kendi bünyelerine almak. İyi üniversiteler olarak adlandırılan Boğaziçi, Hacettepe ODTÜ, İTÜ, Bilkent'in potansiyel öğrencisi Galatasaray, Kabataş, Robert Koleji, Amerikan koleji gibi özel okullardan çıkıyor. Piyasada iyi dersehane olarak bilinen, isim yapmış özellerden Mef, Uğur dersehane, Saygılı dersehane, Yıldız dershanesi vb. dershaneler eğitimi oldukça yetersiz lise öğrencilerine gerekli bilgi donanımını sağlamak yerine zengin çocuklarının eksikliklerini tamamlamak amacıyla güdüyor.

Yoksul öğrenciler ise bu tercihin bedelini bilgi ve para zararına uğrayarak alıyor. Dersaneler sistemi bu kurumların kasalarına milyarlarca lira para akıttıktan, burjuva kesim ile işçi-emekçi kesimin çocukları lisede aldıkları eğitim eşitsizliği ni dershanelerde devam ettirmiş oluyorlar.

Bu eşitsizliğe Doğu'da ve Batı'da ayrı eğitimin verilmesi gereği de eklenebilir. Okul sayısı, bunların donanımı da burjuvazinin kendi eğitim sisteminde sahip çıkmasının derecesini belirliyor. Kürdistan'da sadece 6 tane dersehane faaliyet gösterirken, TC'nin yürüttüğü kirli savaşın da etkisiyle orada eğitim yapılan okul sayısı oldukça düşük rakamlara inmiştir.

TARİKATLAR ÖZEL DERSHANELERDE

Tük-islam sentezci tarikatlar özel dersaneler alanını da ellerine geçirmiş bulunuyor.

Bugün bu alanda geleceği kadro yetiştirmekle görevli Fem, Kültür, Çamlıca Vakfı, Med ve bu yıl bunlara eklenen Saadet gibi dersaneler bulunmakta. Saadet Dershanesi'nde ayrıca kız öğrencilere özel sınıflarda dışardan lise ve imam hatip lisesi bitirme kursları veriliyor. Bu dersaneler öğrencileri islamcı olmaya hazırlıyorlar.

Kazandıkları öğrencilere ücretsiz eğitim olanağı sağlayan bu dersaneler 4-5 öğrenciyi bir araya getirerek modern döşenmiş evlere yerleştiriliyorlar. Fem Dershanesi'ne kayıt yaptırmaya gittiğimizde modern giyimli sekreter kızlarla başörtülü kızları bir arada gördük.

Bakırköy Fem Dershanesine geçen ders yılında giden, soyadını söylemekten çekinen Aziz adında bir öğrenciyi yaptığımız görüşmede oradaki eğitimi şöyle açıkladı: 50 dakikalık derslerin 20 dakikası vaaz vererek dolduruyorlar. "Öğrencilerden seçtiklerini "sen başarısızın etüt çalışmasına kalmalısın" diyerek etüt eğitimi altında dershanenin bünyesinde bulunan yurtta tutarak akşamları propaganda yapıyorlar. Dershane sonrasında bir okul kazanılmışsa orada bulunan Milli Gençlik Vakfına havale ediyorlar. MGV onlara buldukları yerde ev veriyor. Aziz "MGV'nin üyelerinde aradığı öncelikli olarak 5 vakit namaz. Seçim zamanı öğrenciler Refah Partisine çalışıyor." diyor.

Fem Dershanesi'nin ardında bulunan kadiri tarikatının elemanları çeşitli şirketlerle kazandıklarını buraya yattırıyorlar. Görüşüğümüz bir başka öğrenci "rahat ibadet etmek istiyorsan Fem'e gideceksin" diyor.

Özel Çamlıca Vakfı Dershanesi Müdürü Orhan Yazılıtaş şunu açıkça ifade etmekten çekinmiyor. "Bizim amacımız islam dinini yaymak ve eğitim alanını ele geçirmek" diyor.

Devletin "potansiyel suçlu" gördüğü gençliği sindirmek, düşünmeyen sorgulamayan, kolaylıkla sömürüleceği insan tipi yaratma politikalarının ürünü özel dersaneler. Özellikle öğretici kurumlar olmaktan hızla uzaklaşan üniversiteleri gençlerin önüne yaşamsal sorun olarak koyan zihniyetin neye hizmet ettiğini iyi görmek gerekiyor. Hedef, bir yanıyla sömürüyü arttırmakken, bir yanıyla da sınavdan sınava koşan yarış atları yaratarak genç beyinleri birer doğmalar yumağı haline getirerek ellerinde tutmak.

Zaten her yıl binlerce gençin umut aradığı ÖSYS, özel okullarda iyi eğitim almış zengin aile çocuklarına en iyi öğrenim imkanını sağlarken, işçi ve emekçi ailelerin çocuklarına üniversite kapılarının kapanmasını ve devletin "herkes parası kadar okur!" zihniyetini yansıtan eğitime görevini yerine getirmiş oluyor.

Ankara'da DDSB pikniği

Ankara/Özgür Gelecek- Ankara'da DDSB 21 Ağustos'ta Kızılcahamam'da bir piknik yaptı. 5 otobüsle gerçekleşen pikniğe yaklaşık 250 kişi katıldı.

Sabahın erken saatlerinde buluşmanın verdiği yorgunlukla otobüslere binen toplulukta yol boyunca uykusuzluk hakimdi. Piknik yerine varıldıktan kısa bir süre sonra başlayan kahvaltının öncesinde etkinliklere devrim şehitleri için saygı duruşu ile başlandı. Gezi boyunca davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Küçük gruplar halinde dağılık bir şekilde toplanan kitle, birbirlerinden habersiz herhangi bir piknik yerine gelmiş insanları anımsatıyordu. Böyle bir görüntü yaratılması organizasyonun bir hatasıydı.

Gitar ve saz eşliğinde söylenen türkülerle eşlik etmek için topluluğun oluşturulmasıyla yaşanan başı bozukluk yerini bir anda devrimci coşkuya bıraktı. M. Ali Çakıroğlu, yoldaşlarının anlattığı anıları genç insanlara tanıttı. Erdoğan Karataş ve Hasan Cevad'ın aileleri de yakınlarıyla ilgili anılarını anlattılar.

"Bizim paramızla kimse seçim kazanamaz"

Tokat-Özgür Gelecek:

Tokat'ın Turhal ilçesinde belediye işçileri aylıklarını alamayınca belediye binasını işgal etti. Turhal Belediyesi'nde çalışan memurların aylıkları verildikten sonra; seçim yatırımı için altyapı çalışmaları ve asfaltlama yaptırın Belediye Başkanı Muhsin Pehlivan'ın, "Ben yolları asfaltlıyorum aylıkları çektiğimeçim" demesi üzerine 250 işçi aylıklarını alamadın maaş dağıtımını durduruldu. Adeta işçileri açlığa mahkum ederek seçim kazanmaya çalışan Belediye Başkanının bu tavır karşısında DİSK'e bağlı Genel İş sendikasına üye 250 işçi 19 Ağustos'ta topluca aylıkların almak için Belediye binasını işgal ederek müdürü ve memurları rehin aldılar. Olayı daha önceden haber alan Başkan ve Başkan yardımcılarını Belediye binasını terk etmişlerdi. 1,5 saat süren eylem Belediye Başkan yardımcısının telefonda "yarın aylıklarınız verilecektir" sözünü vermesi üzerine sona erdi.

Daha sonra görüşüğümüz Genel İş'in Turhal Şube Başkanı kendilerinin aylıklarını almaya gittiklerini, bunun bir işgal olmadığını kimseyi rehin almadıklarını söyledi. Yine şube başkanı "işçilerin belediyede 8 aylık birikmiş maaşları olduğunu 12-15 aydır ikramiye alamadıklarını, sürekli 8 aylık alacaklı olduklarını belirterek" umursamaz ve pasif bir tavır sergiliyordu.

Eyleme katılan işçiler ise "Bizim aylıklarımızla seçim yatırımı yapacaksa kendisi de aylığını almasıydı. Biz bu eylemi yapmasak aylığımızı alamayacaktık. Ayrıca bizim 8 aylık maaşımız ve 12 aylık ikramiyemiz ödenmedi. Sendika bize sahip çıkmıyor biz de kendi sorunlarımızı kendimiz çözeceğiz" diyerek içerdeki paralarını almak için de bu tür eylemlere devam edeceklerini belirttiler.

TKP/ML nin de yine sizlerin getirmiş olduğu gençliğe yönelik bir dergisinde yayınlanan konferans bildirisine yansıyan bir bölüm vardı sanırım, özellikle onu vurgulamak gerek. İşte "Apo çözümsüz kaldı", siyasal hatta revizyonist bir çizgiye çeker gibi bir yaklaşım görülüyor o değerlendirmede. Fakat "gerilla Apo'yu dinlemedi Apo'yla ters çizgiye düştü" gibi bir değerlendirme okuduk. Şimdi bizzet bu değerlendirme, belirttiğimiz gibi art niyetlilikten öte Partimizin döneme dayattığı taktiği derinlemesine izlemekten kaynaklanan bir değerlendirmedir. Yoksa genel hatlarıyla TKP/ML nin silahlı mücadelemize bakış açısını biliyoruz. Böyle bir art niyetli değerlendirme zaten olmaz, beklenti de bu yönlü değildir. TKP/ML nin geçmiş yayın organlarında bu değerlendirmeler mutlaka yapılmıştır. Fakat biz bunu yeterince izleyemediğimiz için sadece Konferans bildirisinde geçen bu bölüm hakkında böylesi bir değerlendirme yapabiliriz.

— Bugün TC'nin, özellikle güneyde PKK ya karşı geliştirdiği mücadele, halk güçlerine karşı her türden geliştirilmiş özel savaş politikaları ve PKK'nin buna bakış açısı nedir ya da PKK hangi taktikle TC'nin geliştirdiği taktiğe karşı savaşıyor ya da mücadeleyi boyutlandırıyor?

— TC'nin, gerek Türk halkı ve gerekse de Kürt halkına karşı dayattığı özel savaş politikaları incelendiğinde, parti hareketimizin bütün yayın organlarında, hatta parti önderliğimizin bütün çözümlerinde detaylıca ortaya konmuştur. TC hangi taktik yöntemle bu özel savaş politikalarını hayata geçiriyor, dönem dönem hangi güçleri devreye koyuyor, örneğin bir köy korucusundan tutalım kontrgerillaya, oradan hizbi kontraya ve daha buna benzer günlük yaşamda bir sürü özel savaş politikaları vardır. Yani günlük yaşama indirgediğimizde, gençliğin değişik kanallara empoze edilmesi gençlik enerjisinin daha farklı yerlerde tüketilmesi, gençliğin dikkatinin siyasetten uzaklaştırılıp metropol düşüncelerine kaptırılması gibi akla hayale gelebilecek bir sürü yöntem izlenmektedir. Parti hareketimiz bütün bunları bilince çıkardığı için, bunlara karşı uygulamış olduğu taktik açımlar vardır. Bunlar mücadele pratiği içerisinde zaten sergilenmiştir. Zaten TC'nin her döneme dayattığı Özel savaş politikalarını boşa çıkardıkça o da yeni maskeler, yeni kışveler altında değişik tarzda ortaya çıkmakta kitleleri bu şekilde özellikle silahlı mücadele veya siyasal mücadele ortamından uzaklaştırmak için her türlü taktik yöntemi kullanmakta fakat, PKK da bunları boşa çıkarmaktadır. Özellikle Kürdistan sahasında bunları boşa çıkartmak için hem siyasal platformda hem de silahlı mücadele platformunda sürekli bunlara karşı taktik mücadele biçimlerini

geliştirip hayata geçirmektedir.

Bunları güncel politikaya indirgediğimizde, PKK'nin topyekün bir savaş kararı vardır ve özellikle ateşkes sürecinden sonra TC'nin takımı olduğu tavrından dolayı, silahlı mücadele ile sorunu halletmek istiyorsa, biz bundan kesinlikle kaçmıyoruz. Bunun dışında gerek Parti saflarını, gerek ordu saflarını ve gerekse cephe saflarını ve giderek topyekün Kürdistan halkını savaş seferberliğine çağıran Partimizin çağrısı vardır. Biz de bu çağrı temelinde elimizdeki silahları Parti önderliğimizin bu talimatı doğrultusunda kullanmak gibi bir faaliyet içindeyiz.

— Özellikle özel savaş politikaları sonrasında Kürdistan'da bir göç olayı yaşanıyor, bunu nasıl açıklayabilirsiniz?

— Şu temelde değerlendirebiliriz. Bilindiği gibi halk kitleleri politize olduğu müddetçe mevcut düzenin birer kalkanı durumuna gelirler veya birer korkulu rüyası haline gelirler. Şimdi Kürdistan'da parti hareketimizin geliştirmiş olduğu silahlı mücadele cephe faaliyetleri giderek her sahada, her mütakada, her bölgede geri kalmış Kürt halkını müthiş politize duruma getirmiştir. Geçmişte politikayla, siyasetle uğraşmayan hatta bunu pek algılamayan Kürt halkı günümüzde vermiş olduğumuz mücadelenin etkisinde kalarak hemen her ücre köyde bile günlük olarak mücadeleyle ilgilenmekte, mücadelenin nedenini, niçinini anlamaya çalışmakta, mücadeleye destek vermekte, mücadeleye omuz vermekte. Doğal olarak, bu da TC'yi korkutuyor ürkütüyor. Yani muazzam örgütlü bir halk, açıktır ki mevcut düzeni zamanla alaşağı edecek bir güç durumuna gelir. Bu da mevcut burjuva düzen için tehlikeli olduğundan dolayı başvuracağı bazı yöntemler vardır. Şimdi bu yöntemleri koyduk. Dedik ki başlıca yöntemler özel savaş yöntemleridir. Şimdi bu özel savaş yöntemleri arasında mutlaka örgütü parçalamak, herkesi bir tarafa savurma, göçertme katliam, sindirme, bazı reform söylemlerini gerçekleştirerek halkın geçici olarak muazzam kimliğini sindirmek gibi özel savaş taktikleri uygulanmakta. Kürdistan sahasında da bunu yapmakta. Biz de olabilecek göçleri, gücümüz oranında önlemeye çalışıyoruz. Halkımızı gerek silahlı mücadele, gerekse cephe faaliyetleri ile belli bir örgütlülük içerisinde alıp korumaya çalışıyoruz TC'nin bu özel savaş politikalarından. Fakat şunu da söylemek gerekir, gelmiş olunan düzey bütün Kürt halkını bu göç politikasından bir bütün olarak engelleme gibi bir imkan sağlamıyor. Bütün önlemler alınmasına rağmen TC'nin barbar askerleri halkımızı vuruyor, göç ettiriyor. Bazen de göç nedenleri zorunlulukları kaynaklanıyor. Örneğin: köylere saldırıyorlar, köyleri yıkıyorlar, yakıyorlar. Şimdi evsiv barsız bir insan dağ başında

elbetteki duramaz. Mecburen ya Kürdistan şehirlerine ya da kazalarına, kaza metropollerine ve hatta Avrupa metropollerine gitme gibi bir durum içerisine giriyorlar. Biraz da bizim mücadelemizin imkanları dışına çıkıyorlar ya da bir diğer deyişle mücadelenin bir sonucu olarak geliyor.

— Kürdistan'da gelişen mücadelede,

PKK'nin verdiği savaş boyutu bir gerçektir. Bunun akabinde de bu süreç içerisinde özellikle ateşkes talimatı verilmesi Bin-göl olayından sonra çözüldü. Çözüm değil, ateşkes şu anda kalktı. Yalnız bunun akabinde BBC, Abdullah ÖCALAN'ın yaptığı bir açıklamada "eğer can güvenliğim verilirse ben bu ateşkes sürecini henüz kaldırmış değilim" dediği gerekçesiyle bir konuşmasını yorumladı. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Yani parti bünyesi birbirinden kopuk değildir. Biz aynı zamanda askeri bir örgütüz. Yani PKK böylesi bir hiyerarşik bir yapıya sahiptir. Üsten alta alttan üste kadar bütün organları birbirine bağlı ve bir makinenin dişlisi gibi işler. BBC ye yansıyan sözüme bir metin var. Şimdi Başkan'ın "benim can güvenliğimi sağlarsa ateşkesin devamını sağlıyorum" gibi bir değerlendirmede bulunması söz konusu değil. Bu değerlendirme BBC muhabirinin kendi değerlendirmesidir. Eğer kasete alınmışsa -ki bizde bütün değerlendirmeler kasete alınır. BBC açıklamaları dahil olmak üzere- biraz daha derin incelenirse, bizim parti önderliğimizin böyle bir değerlendirmesi söz konusu değildir. Parti önderliğimiz şunu diyor mesela: "TC, gerilla gelsin teslim olsun biz ona özgürlük sağlarız". Böylesi bir çağrı zaten baştan iflas eden bir çağrıdır. Zira gerilla dağlarda zaten özgürdür. Gelip teslim olursa tam tersine özgürlüğünü kaybeder. Parti önderliğimizin böylesine bir yaklaşımı vardır. Kaldı ki kendisinin can güvenliği di-

ye bir sorunu yoktur. Kendisi günlük olarak geliştirmiş olduğu siyasal çözümler ve taktik yöntemlerle kendi can güvenliğini kendisi sağlamaktadır. Parti önderliğimizin böyle bir düşüncesi ve böyle bir kaygısı yoktur. Dedim gibi o BBC açıklamaları derinden incelenirse böylesi bir çarpıtmanın gerçekliği de ortaya çıkacaktır. Yani Başkan'ımızın

agzından konuşmalar vardır. Bunlar derinden incelenirse böyle bir sapırmanın kaynak nedeni ortaya çıkarılır.

— İki sorum var birincisi; güneyde özellikle Botan eyaletinde savaşın boyutu ve oradaki halkın PKK'ya karşı tutumu, ikincisi; daha önceki konuşmalarınızda tabur örgütlenmesinden bahsettiniz. Tabur örgütlenmesinin esas amacı ve bugün oynayacağı fonksiyon nedir?

— Botan sahasında zaten bilindiği gibi düşman siyasal olarak çoktan iflas etmiştir. Sadece biraz gerici yoz aşiretlerin koruculuk temelinde silahlanmak gibi bir güce vardır. Bunun dışında Botan'ın bazı bölgelerinde taburlar, hatta alaylar düzeyinde bir askeri gücü vardır. Bunun dışında TC nin Botan'da siyasal, kültürel temel dayanağı kalmamıştır. Ne kitleler içerisinde ne de

Botan'ın askeri sahasında TC'nin gücü yoktur artık. Bunun yanı sıra, bizim parti hareketimizin Botan'da muazzam bir hakimiyeti vardır. Gerek askeri, gerek siyasi ve gerekse bir bütün olarak, otorite olarak tamamen bir hakimiyet söz konusu, tamamen bir insiyatif söz konusu. Bu insiyatifle, bu hakimiyetle TC'nin alandaki varolan tek dayanakları olan askeri taburlarına burjuva basınında da yansıtıldığı gibi sürekli saldırma, bunları kuşatmaya alma, darbeleme ve sonradan tasfiye etme gibi bir mücadele boyutu vardır. Kaldı ki bu ateşkes sürecinin bitmesinden sonra, Botan'da gelişen savaş TC'yi apar topar Botan'dan itmiştir. Ama değerlendirmelerden ve gelişmelerden izlediğimiz kadarıyla hemen hemen hergün bir yerden karakolunu söküp götürmekte, araziye çıkan operasyon güçleri çıktığına bin pişman olmakta ve apar topar geriye dönmekte, kurtuluşu şehir merkezlerinde bulmaktadır. Bir bütün olarak Botan'da askeri çizgimiz oturmış ve otorite durumundadır. Diğer soru neydi?

- Koruculuk hakkında. Korucular hala var mı? Yoksa silahlarını teslim etmişler mi? Etmişlerse kime teslim ediyorlar?

— Botan'da artık aşiret de diyemeyeceğimiz bazı aşiret kolları vardır. Bu kollar hala bazı yerlerde TC'nin işbirlikçiliğini yapmaya devam etmekte fakat, bunlar da her gün silahlı güçlerimiz tarafından köşeye sıkıştırılmakta ve silahlarını TC'ye teslim edip, Partiyeye teslim olma gibi bir durum içine giriyorlar. Son dönemde TC'nin bunları yalıtma taktikleri var. Parti hareketimiz bunlara yöneldiği zaman bunlar silahlarını TC'ye teslim ediyorlar(taktik olarak)TC, partimiz elinde bulunan esirleri bıraktıktan sonra bunlara silahlarını tekrar dağıtıyor. Şimdi TC'nin bu taktiğine karşılık Parti hareketimiz yeni bir taktik dayattı. Bundan sonra korucular silahlarını TC'ye değil bize teslim edecekler. Böyle olursa onları affederiz, böyle olmazsa onlar da karşımızda bir silahlı güçtür, düşman gücüdür ve her zaman silahlı hedeflerimiz arasındadır ve giderek te tasfiye olacaklardır. Bu seneki taktiğimiz budur. Bu sene sanırım korucular Botan'dan tasfiye edileceklerdir.

Uzun yıllar verilen mücadele sonucunda partimiz kitleleşti. Bu kitleleşmenin yanı sıra askeri kanatta da nicel ve nitel birim kimler oldu. Güçler onbinleri aştı, hatta bu sene ki hedef otuzbin-elli bin gibi bir silahlı gerilla ordusu yaratmak. Bunun için, dönem dönem giderek askeri örgütlenme belli bir hiyerarşik yapıya kavuşmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da önceden diyelim oranda takım, bölük, ve geldiğimiz düzey ise artık güçlerimiz büyüdüğü için tabur örgütlenmesidir ve giderek bunun savaş boyu-

K.S.İ.'lar için Köylü Gerilla Savaşı veren TIKKO gerilla birliklerinden biri.

Büyük sinema ustası, proleter devrimci Yılmaz Güney yaşıyor!

Köyün bozkırından kopup, Cannes'e kadar uzanan onurlu bir yaşamın adıdır Yılmaz Güney! Bu güzel yaşam, derin ve engin zenginliklerle doludur. Birinin deyimiyle, "sinemamızda, yeni bir satırın ilk harfidir" Yılmaz Güney!

Babası Siverekli. Buraya Der-sim'den göçtükleri söylenir. Kan davası yüzünden Adana'ya kaçarlar. "Sülâlede hiç kimse eceliyle ölmemiş" diye bahseder Güney. Kan davalarının, aşiret çelişkilerinin, devlet baskılarının yoğun bir şekilde sürdüğü Kürdistan'da yaşamak, sonu belli olmayan maceralara sürüklenmek demektir.

Yoksul bir ailenin oğlu olarak kırsal bir yörede dünyaya gelir. Dolayısıyla kırsal ideolojiyle, esas olarak temelde burjuva bir ideoloji olan köylü ideolojisiyle şartlanır. Ancak, yoksul köylüler içinde doğup büyümesi, özellikle ezilen bir ulusun, Kürt ulusunun bir parçası olması, onun görüşünü etkileyecek ve ona yön verecektir.

Her ne kadar nüfus kağıdında doğum tarihi 1 nisan 1937 yazılıysa da, gerçek doğumu 1931'dir. Doğan doğmaz, anasının, babasının yanık yüzlerinden sonra, ilk gördüğü şey, duvarda asılı olan silah olur. Atı da babasını kucagında görür. Ata ve silaha olan aşırı sevgisi, böylece yıllar önce, çocukluğunda başlamış olur.

Kürt-Zaza karışımı, yoksul bir tarım emekçi ailesinin çocuğu olan Yılmaz'ın çocukluğu yoksulluklar içerisinde geçer. Yaşamı, acılı ama güzel ve örnek bir yaşam! Çobanlık, bağbekçiliği, su satıcılığı, çapa işçiliği, pamuk toplama, ırgatlık, satıcılık, çıraklık... birlikte okul ve nihayet gönüllüce bir iş olan Pursantaj işçiliği.

Pursantaj işçiliği, Yılmaz'ı sinema seyircisiyle karşı karşıya getirir. Koyboy filmlerini, savaş ve gangster filmlerini bir kutu aracılığıyla kitlelere ulaştıran Yılmaz, sonraları sosyal içerikli filmleri tercih eder. Politik olarak bilimsiz ve sanat konusunda pek birşey bilmeyen Güney, yoksul sinema seyircisini yakından tanıma fırsatını yakalamıştır. Hemde, "Halk Sanatçısı" olmasında bir köprü özelliği sağlayacak bir tanımayı bu!

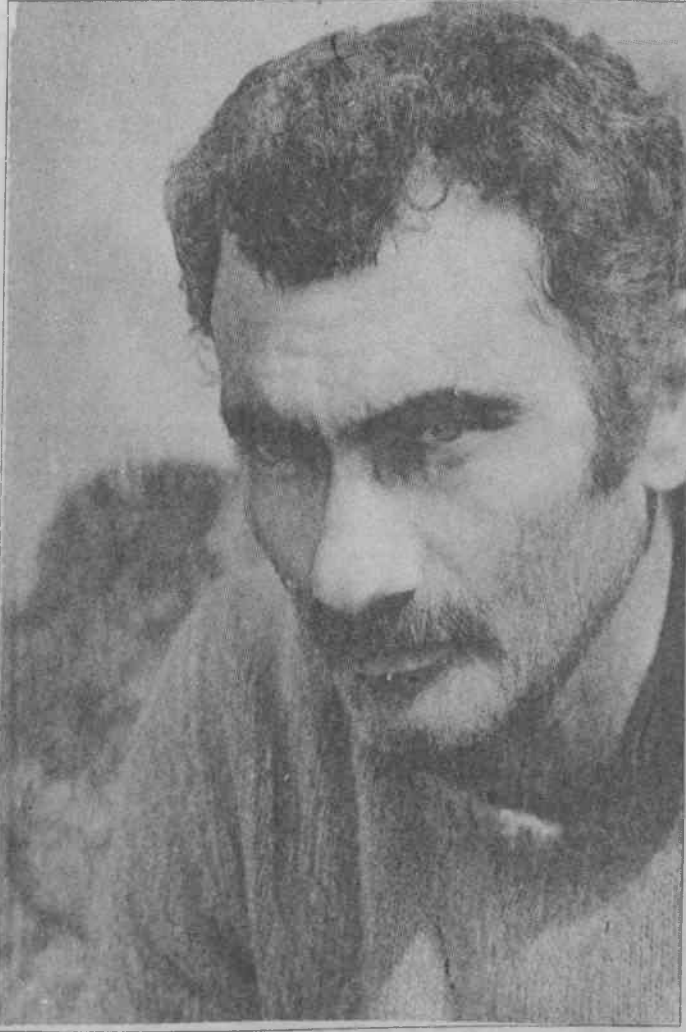
1954'de Adana'yı terkeder ve İstanbul'a gelip İktisat Fakültesi'ne öğrenci olur. Yazmış olduğu kısa hikayelerini çeşitli dergilerde yayınlamaya çalışır. İlk hikayesi olan "Üç Bilinmeyenli Eşitsizlik Denklemi"ni yayınladı. 1955 yılında yazıp yayınladığı bu hikayesi yüzünden, "komünizm propagandası yaptığı" gerekçesiyle mahkeme önüne çıkarılır ve yargılanır. Ancak 1961 yılında neticelenen bu mahkemede, 2,5 yıl hapis ve sürgün cezasına çarptırılır "Oysa o dönemde komünizmle ilgili, bilimsel anlamda dişe dokunur bilginim de yoktu" diyor Güney.

Mahkumiyet ve sürgün cezasından sonra, yeniden döner İstanbul'a ve mesleğine bıraktığı yerden devam eder.

Konya'dan, hapisshanedan yeni çıkmış, sicilinde komünist yazan birisine kimseler iş vermek istemiyordu. Henüz 24 yaşındaydı ve Nevşehir hapisshanesinde, siyasi koğuşun en dip köşesinde, rutubetli bir duvara komşu bir ranzada, geceli gündüzlü 16 aylık bir çalışmanın ürünü olan "Boynu Bükük Öldüler" adlı romanı vardı koltuğunun altında.

Gönlüce bir iş bulamadığından, bir gece kulübünde bulunduğu "fedailik" işine rıza gösterir. Atak, gözüppek ve cesur olduğu için namı çıkar.... kurallar içinde, özünde dürüst ve cesur insanlar olan kabadayılar aleminde tanınan ve sevilen bir kişi haline gelir.

1970'lerde yayınladığı "Boynu

O'nun sanatı, kavgası ve yaşamı sınıfı içindi.

Bükük Öldüler" adlı romanı, 1972'de "Orhan Kemal Ödülünü" kazanır. Ancak, Güney'in ödül kazandığı yıllar, 12 Mart dönemidir ve ikinci kez hapse yatmaktadır. 20 Mart 72'de siyasi bir "suç" deneniyle sıkıyönetim tarafından tutuklanır. 2,5 yıl süren zindan serüveni 1974'de çıkarılan "Genel Af" ile biter özgürlüğü ancak 3,5 ay sürer. Aynı yıl Adana'da tertiplenen bir provakasyon sonucu yeniden tutuklanır ve 19 yıl ağır hapis cezasına çarptırılır.

YILMAZ GÜNEY VE SINAMA

Ortak senaryo çalışmalarının ilk ürünleri; 1958 yapımı "Alageyik", "Bu Vatanın Çocukları" ve "Karaçoğlanın Kara Sevdası" adlı filmleridir. 1963'ten sonra aktör olarak çıkar karşımıza. Yılmaz'ın filmleri birbirini izlemeye başlar. O, artık "kenar mahallenin mert, iyi yürekli kabadayısı" olmuştur kitlelerin gözünde.

Güney, çömertlik, sözünü esirgememezlik ve yiğitlikle nakışlanan bir yoksul köylü ruhuyla girmişti beyaz perdeye; Yeşilçam batıklığına düşmüş, sağlam bir bozkır tohumu gibi! kamprador metropollerimizin silah, kadeh ve kadın üçgeninde dönen avantür sanatı, bu pınar gözü gibi duru, saf ruhun tepesine iğreti bir duruşla taç gibi oturmuştu. O, bizim "Çirkin Kral"ımızdı artık...

Altmışlı yılların sonlarına doğru, bütün dünyada sınıf mücadelesinin boyutları genişledi, hareket arttı. Çin'de yükselen Büyük Proleter Kültür Devrimi, Asya, Afrika ve Latin Amerika'da yükselen mücadeleler, Avrupa'da boyutlanan öğrenci hareketleri büyük bir ilerleyiş kaydetti. Ülkemiz caddelerinin parke taşları, Altına Filo'ya karşı yükselen anti emperyalist şarlarla, meydan kavgalarıyla, grevlerle, fabrika işgalleriyle ısındı. Yoğun köylü münafaları, ve toprak işgalleri bu mücadelelerin birer...

kaklardan hızla geçeriz ve farkına varmayız çevremizdeki şeylerin. Ben durup baktım çevreme ve onları anlattım... "umut"taki destan, gerçeğin destanıdır." Güney'in "umut" hakkında söyledikleri bunlar...

"Umut" atılımından sonra, peş peşe kaliteli filemler yapar ve ardına ödüller alır. 1972 yılı "Yılmaz Güney Yılı" dir. Başarısını "Acı" ve "Ağır" ile birlikte sürdürdü. "Umutsuzlar, Baba, Endişe, Arkadaş; ve başarıda hep ileri..."

Bozkırda başlayan yaşam Cannes'e uzanmıştı. Cannes'e ilk kez politik bir mücadele taşınmıştı. Adeta 12 Eylül Faşizmi yargılanıyordu. Sokaklar dayanışma şarlarıyla ısınıyordu. Ve Güney'in "Yol" filmi en iyi ödülü kazanıyordu.

Güney, Kültür-sanat alanında olduğu gibi, Faşizme karşı başkaldırının da bir mitralyözü, bir militanı olmuştur. O, militan bir sinema sanatçısı olduğu gibi, militan bir siyasetçidir de! Halkı için sinema yapan, işkenceyi tutukluluğu ve ölüme göze alan bir insan! Susturulamayan bir ses, bir kavgası, bir kişilik.

Geçmişimiz sınıf mücadelesinde. Nazım'dan sonra, dikbaşlılığın, dürüstlüğü ve özgür yaratıcılık tutkusunun bir simgesi olmuştur Güney. Hayatı, yaşamı, gelişmeyi, yönelimini iyi kavrayan ve bu bağlamda mevcut durumu geleceğin ayanası yapmada üzerine düşeni yapan bir kişiliktir Güney!

Güney, sınıf mücadelesinin önünde olmuş ve halkıyla bütünleşmiştir. Geleceğe yönelik mücadele etme gerçeğini iyi bir şekilde görmüş ve aynı zamanda geniş halk kitlelerine de göstermiştir O, bağrında geleceğin kıvılcıklarını ve birliğini taşımış ve halk hayatını ve aksiyonunu sanat aynasında ustaca ve gerçeklikle dile getirmiştir. Bundan dolayı da, faşizme karşı mücadelede, proleter-devrimci sanatın güçlü bir sesi, güçlü bir soluğu olmuştur.

Mücadeleyi kalemiyle yazarak ve kamerasını doğru hedefe çevirerek sürdürmüştür yaşamın kendisini konuşturdu. Gerçekçiliğe bağlı kaldı. Onu derinlemesine kavradı. Gelecek vaadeden her şeye sahip çıktı.

Yaratıcının ilk ve aslolan şartı özgürlük olduğu için, özgürlüğe sevdalıydı. Çünkü, hayal çeşnisi ve enginliği, düşüncenin ve ruhun tam insiyatifi, özgürlük ikliminde daha güzel, daha sağlıklı boyverir. En-

gileri fethetme aşkı onda çok güçlü olduğu için, özgürlük tutkunu olduğu için, yaratıcılığına yönelen en ufak bir denetime, en ufak bir müdahaleye ya da zora, tahammülü yoktu. Güney'in vazgeçemediği, ekmeğe ve su derecesinde temel bir gıda gibi hissettiği ve tüm arzusuyla istediği şey özgürlüktü. Bunun içindir ki o, her türlü baskıya karşı başkaldırının da büyük bir sesiydi. Düzen bu sese tahammül etmedi. Güney'in üzerine üzerine gitti. Susturmak istedi. Kollarına kelepçeler takıp, yıllarca zindana attı. Düzen, O'nu, uysallaştırmak, yozlaştırmak ve uşaklaştırmak istiyordu. Daha da olmazsa, yoketmek istiyordu.

Bilmediler ki, parmaklıkların ve demir kapıların ardında sayfa sayfa açılan ve aydınlığı duvara vuran vuran, yani cezaevinin büyük öğretmeni kitap, Güney'i sabırla eğitecekti. En büyük ürünlerini de bu üniversitede elde edecekti... Tıpkı demirci tezgahı gibi, örsle çekik arasında biçimlendi ve bir kartalın bakışı gibi parıldadı.

Hikayeci, romancı, ozan, yönetmen, senaryo yazarı, oyuncu, büyük sanatçı, sinamacı, politikacı, devrimci, komünist insan Yılmaz Güney'in bozkırdan uzanan yaşamı Paris'te noktalandı. 1981'de izine çıktığı İsparta Cezaevi'nden firar eden, 1983'te vatandaşlıktan çıkarılan ve 1984 yılında Paris'te aramızdan ayrılan Güney'i her yönüyle anlatmak ve anlamak oldukça zor. Anlamamız gereken en önemli şey, O'nun yaşamı bir devrimdi; O bir devrimciydi; sanatı, kavgası, yaşamı devrimciydi, sonuna kadar da devrimci kaldı... En son nefesini verdiği anda bile "Üşüyorum üzerime Komünarların battaniyesini örtün" demişti.

Komünarların battaniyesine sarılı Güney, sen rahat uyu; mücadeleyi boyutlanarak sürdürüyor. Sanatta henüz sana erişemedik. Ancak, Politika ve mücadelede senden öndeyiz; rahat uyu; Sürgünde bile şöyle demiştin:

"Benim için sürgün; ülkemin taşına toprağına, havasına suyunu, ağacına kuşuna, insanına aşına özlem demektir..."

Benim için sürgün; ülkeme yenden dönebilmek için, kararlı bir mücadele demektir...

Benim için sürgün; dünyanın çeşitli haklarıyla ilişki kurmak demektir...

Benim için sürgün; sürgün demek değildir...

İsviçreli nasıl hizaya getirilir

İsviçre'nin Türk Büyükelçisi'ni sınırışı etmesine gocunan devlet yağdanlığı Emin Çölaşan yıllar önce yaşadığı bir anısını yazmış köşesinde.

Çölaşan Türk düşmanı apartman komşusuna tahammül edemiyormuş. Adanı İsviçre Büyükelçiliği'ne ve Dışişleri Bakanlığı'na şikayet ederek bir güzel dersini vermiş.

Bu olaydan sonra İsviçreli komşu kuzu gibi olmuş. Çölaşan adama her rastladığında "Aferin, senden şikayet gelmiyor. Hep böyle ol yoksa yine uğraşırım" diyor.

Çölaşan: "Para şımarığı İsviçreli'lerden birini vaktiyle hizaya getirmiştim" diyor

Helal Sana tosuncuk. Vatandaşın gibi kahramanlara çok ihtiyacı var!

Herşey pazarlanır

ALARKO Holding'in güzide ortakları Musevi Cemaatimizin gözbebekleri İshak Alaton ve Üzeyir Garip Göknel Skandalı'nda basının kendilerine "ırkçı" tavrı takınmasından yakınmışlar.

Oysa Garip ve Alaton'un T.C için yapamayacakları fedakarlık yok. Basın bunu bir kavraya. Baksanıza yakında bu iki değerli holdicimiz Çiller'le Washington ve Stokholm'e gideceklermiş. Alaton Milliyet gazetesine yurt dışında Türkiye'yi resmi olarak tanıtacaklarını söyledikten sonra esas bomba haberi gazetecilere gururla açıklıyor:

"Tansu Hanımı da pazarlayacağız."

Dong

Manevi hayatımızın siyasi pazarlamacıları Refah partisinin Rize ve Trabzon il örgütleri hava koşulları yüzünden yanan birinci sürgün çay üzerine yayınladıkları bildiride diyorlarki:

"Birinci sürgün çayın yanması fuhuş ve sapıklığın artması nedeniyle Allahın bize verdiği bir cezadır."

"Bize sorarsanız ikinci sürgündende pek umutlu değiliz."

"Kişiliksiz"burjuva basım

Satılık köşe yazarları zaman zaman doğru laf ediyorlar. Tabii insan şüpheleniyor. Ne de olsa birilerinin çıkarları için çalışıyorlar. Bunu yapmaları için de sularının, yemlerinin birilerince verilmesi gerekiyor.. Ancak 23 Ağustos tarihli Hürriyet gazetesinde Emin Çölaşan gerçekten "doğru" yazıyor. (Biz de şaşırık ama okuyun hak vereceksiniz.) Bakın Çölaşan ne diyor:

"Basımın içindeyim. Bazen kendi kendime 'Acaba bazen kişiliksiz davranıyor muyuz?' diye soruyorum. Ama bazen bilmeden bile kişiliksiz davranışlar sergiliyoruz. Çünkü o sırada bütün amacımız o günkü manşeti, o haftaki sohbetin konusunu veya haftalık derginin "Sansasyon yaratacak" içeriğini kurtarmak. Bu nedenle her türlü kişiliksizlik serbest!"

Ha şunu bileydin Çölaşan. Yalnız şu var: sizlere "Kişiliksiz" demek bile "hafif."

Arzu Hal

* Ergun Göknel rüşvetçilikten tutuklandı.

-Basın-
Avukat olarak haklarını söylüyorsun: Politikaya atılabilirsin bir... Cumhurbaşkanı olabilirsin iki...
* Ergun Göknel yolsuzluktan yargılanaacaktı!
Davacılar: C. Çağlar, T. Şahinkaya, Semra Özal, K. Özal, N. Sözen, Asil Nadir ve Sultacı Yahya...

Not: Doğan Güreş ve oğlu mahkemeye katılmayacaklarını bildirdiler.

* Bizde Kürt sorunu yoktur. Doğan Güreş Sorunlu Kürtler vardır.
* Vatan borcu kutsaldır. Taksitle 10.000 D.Mark.
* Demirel 500 günde 110.000 vatandaşın elini sıkıştı.

-Basın-
Bakalım Çiller nerelerini sıkacak?

* "Vatandaşlar polise yardımcı olmalıdır" Eski İçişleri Bakanı İsmet Sezgin

Evet beyler, herkes kendine ateş etsin!

* Bir gece ansızın gelebilirim Türk Silahlı Kuvvetleri

* Demirel "Asırlardır Kürtlerle beraber yaşıyoruz"

Biz ayrılamayız

* Terörizmin belini kırdık. Elimizi Nereye atsak...

* Ve bir hava durumu: Bugün akşama doğru, Güneydoğuda PKK'nın doğudan TKP/ML'nin gökgürültülü, batıdan Devrimci Sol'un sağnak halinde yağması bekleniyor.

Tüm ite, MIT'e ve kontrgerillaya duyurulur! TRT-INT 18.00

OTURAN ADAM

ÖYLESİNE...

DEVLETLÜ

Masallarında emzirilen çocuklarımız

Düşünüyorum. Bir uzun yaşamda dönüp geriye bakıyorum. Neyi nasıl yaptım? Ve nice boşa giden saniyelerin toplamının bir ömür oluşturduğunu görüyorum. Eyvahlanıyorum. Ne yapmak gerek bundan böyle?

Bak, diyor en tepedeki adam. Hırçınlığın ağın alacasından. Zozan yeli gözlerinin ışıltısı. Sesin bir akış deli ırmaklar gibi. Yaratıcılığın henüz tadındasın. Yazmalısın diyor. Okumalısın. Ve hiçbir gün erin düşlerin tutsağı olmayasın, ne kadarını yaratabilirsen ona yeter deme, sınırını zorlamalısın engin maviliğin. Coşkun masallarını emzirmelisin çocuklara. Büyütülen sevgileri duyurmalısın.

Hatırlıyor musun diyor. Ak sakalları, titrek parmaklarıyla kaç on yılın kahrını dinletti yapardı Hasan amca. Çocukluğu masal tadında acılardı. Hadi anlat, hadi anlat. Ağzına baka kalırdı gözlerin. Ve başları anlatmaya Hasan amca.

"Dursun amcanın karısı yayladan o gün köye gelmişti. Gitsen bana biraz ekmek verir diye düşündüm. Yavaş yavaş evin köşesine doğru yanaşım. O zaman böyle iki katlı, büyük pencere evler yoktu. Düşman korkusu vardı. Ölüm korkusu vardı. Kim yapar böylesi evler. Ekmek yok. Darı kuru su yiye yiye artık sıçamıyorduk. Allah rahmet eylesin Dursun amcanın karısı çok cömert bir kadındı. Yarım ekmeği olsa isteyene üleşirdi. Bizim de umudumuzdu. Dursun amcadan fırsat buldukça kadının yanına koşardık. Günler Dersim'in yangın günleri. Herkesin silahlarla mertlik, yiğitlik saltanatına uzandığı günler. Biz henüz çocuğuz. Silah tutmak bizden uzak. Evin köşesinden yavaşça sağı solu kolaçan edip, Dursun amcanın çevrede olup olmadığını baktım. Evlerinin önünde küçük bir çardak vardı. Bahar ve yaz aylarında burayı kullanırlardı, kıymetli olmayan ufak tefek eşyalarını koyarlardı. Kıymetli hiçbir şey dışarda bırakılmazdı. O zaman hırsızlık yoğun. Kimin götürdüğü dahi belli olmazdı.

Çardağın yan duvarına kadar geldim. Kafamı uzatıp çardağa

Dersim'de zulme ve esarete karşı koyanlardır zincire vurulanlar.

bakmaya çalışırken, Dursun amcanın homurtulu sesi arasında, kadının. -ayıptır gelen giden olur, dur içeri gidelim- şeklindeki konuşması kulağıma geliyor, ben ekmek üzerine kavga ettiklerini düşünüyorum. Karnım aç olduğundan her şeyin ekmek üzerine oluştuğunu düşünüyorum. Zaten hâlâ çocuğum. Nerden aklıma gelir. Dursun amca kadınsızlıktan kudurmuş, kadının içeri girmesine dahi fırsat vermiyor. Ben ekmek üzerine çıkan bu kavgadan pay kapabilme

çin biraz daha sokuldum. Kafamı iyice uzattım. Bir de baktım ne göreyim. Dursun amca tumanını indirmiş kıçımın altına, binmiş kadının üstüne. Bu arada duvara asılı olan tenekeye çarptım. Dursun amca teneke sesine irkilip geriye bakınca beni gördü. Ben kaçtım. Karşı yamaca vurdum gidiyorum, peşimden Dursun amca küfür ediyor. Gule kadın bağıriyor.

- Gel Hasanım, gel sana ekmek vereyim gel. Gel kurban olim. Gel kimseye söyleme, diyor. Bir yandan da dövünüyor.

- Ana ben sana demedim mi koca adam. Gelen gören olur. Şimdi Şeytan Hesso'nun ağzını kim tutar. Her yere yayacak.

Beni geri çağırın bütün yakarmalarına rağmen ben kaçtım. Kim dinler? Dayak yeme korkusuyla ekmeği de unuttum."

Hasan amcanın masallarıydı dinlediğin oysa ki o bir yaşam. Oysa ki ne acılıydı o günler. Süngüler, zülümler, kıyımlar, sürgünler. Sen ilk dinleyeni değildin. Ama yaşayandan alırdın. Şimdi çocuklara perili ev, prenses kız masalları anlatılır. Oysa ki sen bunları hiç duymamıştın. Anlat anlat diye yakarıyordu Hasan amcaya. Diğerini de anlat, hadi anlat.

Hasan amcanın dinleyicisi sadece sen de değildin. Hasan amcanın akranları ve tüm ev külfeti vardı. Bizat sıratı ateşte geçenlerde vardı. Dayanamayıp anlatmaya devam ediyor Hasan amca.

"Artık askerlin köylere girdiği günlerdi. Biz köyü terk etmiş mağaralarda kalıyorduk. Kadımlar, çocuklar gizli yerlerde kalıyoruz. Silah tutanlar uygun tepeleri alıp nöbetleşe bekliyorlar. Bir kısmı askerlerin yolunu uygun mevkilerde kesmiş çarpışıyorlar. Açlığı dindirmek için ne bulursak onu yiyoruz. Köylerin tarlaları ateşe verilmiş. Hayvanlar kırılmış. Millet aç. Cenabi Allah göstermesin. Millet nerdeyse birbirini yiyecek. Ben arada yolunu buluyordum. Herkes Hesso gelir çalar diye cinddeki yiyecekleri yedi kat yerin dibine gizlerdi.

Şu Ahmedî zeyinin bir karısı vardı. Çok emriydi. Eli çok sıkıydı. Ben onun bir şey koparmadım. Çok ta uyanıktı. Her silahları

oğlu vardı. Hüseyin'i çok mertti. Filinta gibi bir deli kanlıydı. Çok da yakışıklıydı. Geniş omuzlu. Kara kaşları altında gözleri ateş gibi yanardı. Her genç kızın duası onunla olabilmektir. Beni de çok severdi. Uyanıklığı hep överdi. Hırsızlığına hiç ses çıkarmadı. Zaten ne yapabiliyordum ki. En fazla karnımı doyuruyordum. Ahmedî zeyinin karısının adı Guleydi. Ona Gula Zeyi derlerdi. Onlar bizden epeyce aşağıda bir mağarada kalıyorlardı. Gula zeyi tezek yakmış. Büyük ihtimal babuko pişirmiş. Gidip bir yoklayayım dedim. Mağaranın kenarına kadar gittim. Taşa tutunarak kapısına doğru yanaşım. Mağaranın sağ yanını baca olarak kullanıyorlardı. Baktım bacanın önünde bir şeyle uğraşıyor. Az sonra sacı kaldırdı, altından babukoyu çıkardı. Bir bez sardı. Götürüp yan tarafta yığılı yatakların içine gizledi. Yataklar şimdiki gibi yünle böyle güzel yataklar değil. Minder, cırcım, astar, palas gibi şeyler. Babukoyu koyunca etrafına bakındı, kimsenin olmadığından emin olabilmek için bulunduğu yere doğru geldi. Mağaranın girişi kötü olduğundan kaçamadan beni gördü. Beni görünce afflandı. Yine bu şeytan geldi diye ağzında mırıldandı.

- Nero Hesso ne arıyorsun?

Ben korkudan cevap vermedim.

- Gel, gel, sana biraz çökelek vereyim. Zaten başka yiyecek bir şey yok.

Geri döndü. Küçük bir torbanın içine elini daldırdı. Geri geldi. Avucumu diğer eliyle açtı. Biraz kuru çökeleği avucuma koydu. Avucumu sıkıca kapattı.

- Hadi git, bir daha buraya gelme.

Dayak yemeden kurtulduğum için seviniyordum. Bir yandan da aklım babukoya takılmıştı. Tam dönüyordum, oğlu Hüseyin, çapraz asılmış mermileri, elinde parlayan beşlisiyle çıkıverdi. Yanında sıcakta soluk soluğa kalmış, uzun beyaz dilini dışarı sarkıtmış yağız köpeği de var. Tepemde taşın üstünde heybetli bir çaruya bina babukoyu Hüseyin ağa köpeğe bakıyordu görün-

ce. - Korkma. O sana bir şey yapmaz.

Sıkı sıkıya kapalı avucumu görünce

- Nedir o avucundaki Hasan oğlan. Annemden bir şey aşırabildin mi?

Ben cevap vermeyince, avucumu açtı. Çökeleği görünce güldü. Gula zeyi oturduğu yerden: Bırak gitsin zaten yiyecek bir şey yok bir de onu başımıza saracakmış.

- Biraz ekmek verseydin hiç değilse. Günah değil mi bi çocuğu aç geri gönderiyorsun.

- Ekmek yok, yok dedim. Ben nerden bulup veriyim ona?

Ben fırsatı kaçırır mıyım? Babukonun konulduğu yatakları Hüseyin ağaya işaret ederek, orda var dedim. Hüseyin gitti yatakları kaldırdı.

- Bak sıcak sıcak çıkarıp buraya koymuşsun. Edemiyorsun bir parça bu öksüze veresin?

Kadın olduğu yerden fırlayıp, babukoyu elinde parçalamaya çalışan Hüseyin ağanın eline yapıştı.

- Bırak onu kimseye verme, baban gelecek, açtır.

İkisi babukoyu çektiydiler. Ben dikkatle babukoyu izliyordum. Bir ara Hüseyin anasını itti. Kadının elindeki babuko düştü. Uçurumdan aşağı tekerlek gibi yuvarlanmaya başladı. Hüseyin ağanın köpeği yağız, babukonun peşine verdi. Ben de köpeğin peşine. Aşağı düze kadar köpek babukoyu, ben köpeği kovaladım. Köpek babukoyu ağzına takıp giderken, ben köpeği taşla tuttum, köpekten babukoyu aldım. Karşı yamaca tımandım. Bir taraftan atıştırıyorum. Tam mağaranın karşısına gelen bir yerde oturdum. Babukoyu yerken Gula Zeyinin küfürleri kulağıma kadar geliyor. Yedikçe zevkle yiyyordum. Babukoyu yedim kalktım eve gittim. Sonra adım köpekten daha hızlıya çıktı. Açlık günleriydi işte. Kim kimi düşünür? Herkes bir gün daha fazla yaşamaya çalışıyor. Asker bizi ha buldu ha bulacak. Ha öldük ha öleceğiz. İşte o gün karnımı hiç kimseye nasip olmayacak büyük bir ziyafetle doyurdum.

- Peki geridekilere hiç getirmedin mi diye sormuştuk Hasan amcaya. Yok canım geridekileri kim düşünür. Kadın, askerler sesimizi duymasın diye, ağılıyan altı aylık kızını suya attı. Yine bir kadın göçten kopacağı diye, üç aylık bebeğini yola bırakıp gitti. Kimin neyi geridekiler.

Erzincan tarafına yola giden grup, evin tüm davarlarını almış. Bununla yetinmeyip kadının üzerindeki tüm eşyaları da çıkarıp almışlar. Grupta mertliği ile bilinen Apil ağa,

ayıptır lo, bu kadarı da edepsizliktir, deyip, puşusini çıkarıp kadına örtmüş. Yani birbirlerine de zulüm ediyorlardı. Silah konuşan güçlüydü. Birbirlerine zulüm ettikleri içindir zaten, asker girince herbirini bir yere dağıttı. Birlik yoktu. Bir de ihanet ettiler. Öne girip geldiler. Yoksa asker Dersim'le başa çıkamazdı. Bir de birleşmediler. Önce birbirini öldürdüler, sonra asker girdi. Görülmedik zulmü de o yağdırdı başımıza. O günler uzak gitsin oğlum, o günler gitsin bir daha gelmesin."

Bütün bunları yazmalısın diyor tepedeki adam, masallarla emzirmelisin tüm çocukları. Büyütmelisin diyor şimşeklerin ışıltısını. Neden olmasın? Niye yalnız emersin masalı? Hele ki tüm toplum için soyduğunu iddia ederken, niye sana gizli kalsın masalların? Neden gizler gezindiğin dağ koyaklarına vurgun kalsın. Ve güzel kılmak hedefinse dünyayı, neden duyurmasın, şarapnel parçasına takılı kalan çocukların çığlıklarını.

Ama bu "zafer" sarhoşlukları uzun sürmedi.

O, komünistti. Esir düşmüş ama teslim olmamıştı. İşkencede bir ihtilâl bildirgesi idi. Enternasyonal belgenin bayrak taşıyıcısıydı.

Süleyman CİHAN, kurucu önderi İbrahim KAYPAKKAYA'dan devraldığı SER VERİP, SIR VERMEME ilkesiyle yenilmezliğin, kararlılığın, inancın ve onurun bir simgesi olarak ölümsüzleşirken; düşmanı kendi ininde canevinden vurarak heveslerini kursaklarında, bira-kan komünist bir ZAFER ABİDESİ'dir.

Sevmek en iyi simdi.. döğüşmek yine simdi sol yanı göğsümüzün bir daha unutmaz se-ni

avunmasın ağırlar söylesেceğiz daha daha döğüşeceğiz tetik dursun kalbimiz.

Mustafa SUPHI

TKP'nin kuruluşu

Lenin önderliğinde gerçekleştirilen 17 Ekim Devrimi'nin etkisi, bütün dünyaya yayılmıştı. Anadolu insanın bundan etkilenmemesi düşünülemezdi. Rusya'da savaşı esiri olarak kalan veya oraya çalışmaya gidenlerle Avrupa ülkelerinde öğrenim gören kişilerden Bolşeviklerle tanışıp onlardan etkilenen aydınlar, Anadolu'ya döndükten sonra İstanbul ve Ankara'da birbirlerinden habersiz

olarak çeşitli örgütlenmeler yaratmışlar-
di.

Başta Mustafa Suphi ve Ethem Nejat'ın çabalarıyla; bu dağınıklığın giderilmesi, merkezi bir örgütlenme içinde toplanarak aynı stratejik politika doğrultusunda mücadele etmelerinin sağlanması amacıyla Bakü'de bir kongre örgütlendi. 10 Eylül 1920 tarihli bu kongre Türkiye Komünist Partisi'nin doğduğu Kuruluş Kongresi'ydı.

Kuruluş Kongresi'ne dünyadaki 15'ten fazla devrimci örgütten 74 gözlemci katılmıştı.

Kuruluş Kongresi'nde Mustafa Suphi TKP başkanlığına, Ethem Nejat sekreterliğe getirilmişti. Kongrede yapılan en ciddi hata, M. Kemal hareketinin yanlış tahlil edilmesiydi. Bu tespite göre, Kemalist hareket desteklenmesi gereken Milli burjuva anti-faşist, anti-emperyalist hareketti!

Kongre kararıyla Merkez Komitesi'nin Anadolu'ya taşınması gerekiyordu. Bu arada M. Kemal, sinsi bir planla onları Ankara'ya davet etmişti. M. Kemal değerlendirmesi'nde yanlıya düşen M. Suphi ve yoldaşları, Atatürk'e güvenerek Anadolu'ya dönüyorlardı. Bunun bir tuzak olduğunu anlamamışlardı. 28-29 Ocak 1921 gecesi Mustafa Suphi ve 14 MK üyesi kahpece katledilerek Karadeniz'in karanlık sularına atıldılar.

TKP'nin kurucu önder kadrolarının kuruluşun ilk aylarında toplu olarak katledilmeleri, devrim sempatisini olan tabanı önderliksiz bırakmıştı. Bu boşluk içerisinde TKP'nin önderliğine çöreklenen Şefik Hüsnü ve şürekası, TKP'yi onlarca yıl sürecek olan revizyonist bir rotaya soktular. Proletarya Partisi, bu 50 yıllık karanlığı, bir kurtuluş bildirgesi gibi, doğmasıyla parçaladı.

Polonya işgaliyle başlayan 2. Emperyalist talan savaşı

Almanlarla Sovyetler Birliği'nin saldırı-mazlık paktı olarak imzaladıkları Moskova Antlaşması'nın üzerinden henüz bir hafta geçmişti ki, Nazi Almanyası 1 Eylül 1939'da Polonya'ya saldırdı. Hızla ilerleyen Alman birlikleri Polonya'yı

istila ederken, İngiltere ile Fransa da Al-manya'ya savaş ilan ettiler.

Fransa ve İngiltere'nin planları ara-sında yeralan Sovyetler'i yoketme dü-şüncesi ve aynı eğilimde olan ABD em-peryalistleri, savaş ilan etmelerine rağmen 7 ay boyunca Almanyaya ile savaş-madılar. Çünkü hepsinin ortak hedefi, sosyalizmin ilk vatani Sovyetler Birli-ği'ni yıkmaktı. Bunu Nazi Almanyası'ndan beklemekle kalmayıp, Almanlar-ı o doğrultuda yönlendirmeye çalış-ıyorlardı.

Ne zaman ki Almanyaya (kendi cephe gerisi olarak gördüğü Batı Avrupa'yı içettikten sonra Sovyetlere yönelme dü-şüncesiyle) Batı-Avrupa'ya ve kendi ik-tidarlarına da yöneldi; işte o zaman Al-manya'ya ilan ettikleri savaşı hayata geçirmek zorunda kaldılar. Oysa saldı-ran Nazi Almanyası'nı durdurmak iste-selerdi, ta başından durdurabilirlerdi. Polonya işgaliyle başlayan ve hemen hemen tüm dünyayı kapsayan 2. Em-peryalist Paylaşım Savaşı, Alman-Ja-pon-İtalyan faşist blokunun yenilgisinin yanı sıra, emperyalist sistemin de yenil-gisiyle sonuçlanmıştı. Zira, bu savaşın içinden birçok devrim doğmuştu.

Kazanan sosyalizm olmuştu.

Kafeslere sığmayan komünist önder: GONZALO

Peru'da, Peru Komünist Partisi (PKP) önderliğinde sürdürülen Halk Savaşı, stratejik denge aşamasındadır. Bu sürecin ihtiyaçları gereği, PKP'nin önder kadroları zaman zaman şehirlere inmek zorundaydılar.

Bu süreç içinde bir toplantıya katılmak üzere başkent Lima'da bulunan ve PKP ile özdeşleştirilen PKP'nin lideri Dr. Abimael GUZMAN (GONZALO) kaldığı evde yakalanarak 12 Eylül 1992 günü tutsak düştü.

Emperyalist gerici dünya, bu "sürpriz zafer" in şaşkın sarhoşluğunu yaşarken; tutsak GONZALO yoldaşın indirdiği MLM şamarla adeta şoka girdiler. Evet. Başkan GONZALO esir düşmüştü. Ama, "Her komünist gibi şuna inandım; ben sınıf mücadelesinin ve partinin çocuğuyum" diyen GONZALO yoldaş, örnek bir komünist direniş tavrı göster-

Abimael GUZMAN

mişti. 24 Eylül 1992'de aslan kafesi içe-risinde basına teşhir edilirken de aynı komünist tavrı sürdürerek orayı bir kür-sü gibi kullanmıştı. MLM biliminden aldığı güçle aslan kafesi içinden şöyle kükrüyordu: "Bu tutuklanma olayının bir yenilgi olduğunu söyleyenler (!), rüya görmeye devam edin! Bu, zafer giden yolda küçük bir engebedir!

Peru'nun yarısına yakın bölümünü Halk Gerilla Ordusu aracılığıyla sürdür-düğü Halk Savaşı'yla denetimi altına alan PKP'nin önderi Abimael GUZ-MAN, hapsedildiği aslan kafesinden yoldaşlarına verdiği mesajda;

"Peru Komünist Partisi'nden yoldaş-lar! Halk Gerilla Ordusu Savaşçıları! Peru Halkı!

Tarihi bir dönemecten geçiyoruz! Hepimiz şunu biliyoruz ki, kendimizi oyala-manın hiç bir nedeni ve anlamı yoktur. Bu tarihi dönemde görevlerimizi yeri-ne getirmek ve ilerlemek için tüm gücümüzü ortaya koymalıyız. Yeni cephele-r ve zaferler kazanmalıyız! Bunlara muktediriz, çünkü bizler komünistiz" diyor-du.

Dünya devrimci kamuoyunun girişim-leriyle öldürülmesi engellenen ve ömür-boyu hapis cezasına çarptırılan GON-ZALO yoldaşın öldürülmesi riski, tut-saklığının birinci yıldönümünde de can-lılığını hâlâ koruyor. Ancak, herşeye rağmen zafer Peru Devrimi'nin olacak-tır.

İLAN

Savaşı, reform ve egemen güçlerle anlaşmanın bir ara-cı olarak değil, bağımsızlık, sosyalizm ve komünizm için sürdüren partimiz TKP/ML'nin, 1. Olağanüstü Parti Konferansını MLM zaferiyle sonuçlandırması genelde ezilen dünya ve Türkiye halklarına, özelde Avusturya'da yaşa-yan TKP/ML taraftarlarına onur ve kıvanç kaynağı ol-muştur.

MLM'nin zaferiyle sonuçlanan TKP/ML 1. Olağanüstü Parti Konferansını selamlıyoruz!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!

YAŞASIN MLM!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

A.B.K. adına F. CAN

ÇAĞRI

GONZALO'YU YAŞATMA KAMPANYASINA KATIL

Faşist Fujimori diktatörlüğünün PKP Başkanı Dr.Abi-mael Guzman'ı imha etme çabalarına karşı Avrupa'da ATİK'e bağlı fedarasyonlar, Avrupa'nın çeşitli kentlerin-de "Gonzalo'yu yaşatma" mitingleri düzenlemektedir.

Eylül ayı içerisinde Almanyanın Frankfurt, Austur-ya'nın Viyana, İngiltere'nin Londra, İsviçre'nin Zürih, Hollanda'nın Denhak, Fransa'nın Paris, kentlerinde yapı-lacak mitinglere tüm okurlarımızın gereken hasasiyeti göstermelerini bekliyoruz.

**PARTİZAN, ÖZGÜR GELECEK,
YENİ DEMOKRAT GENÇLİK**

İLAN

Emek'imizin tedavisini yaptırmak için 19.8.1993 günü düzenlemiş oldu-ğumuz dayanışma gece-sine katkıda bulunan tüm dostlarımıza ayrıca Öz-gür Gelecek okur ve çalı-şanlarına ve Demokratik Haklar Derneği'ne katkı-da bulduklarından do-layı teşekkür ederiz.

Haydar ve
Aysel Çelik

İLAN

Enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu ve çeşitli milliyetlerden türkiye işçi sınıfının öncü örgütü TKP/ML'nin 1. Olağanüstü Parti konferansını, egemen güçlerin bütün saldırılarına karşı başarıyla sonuçlandır-masını selamlıyoruz.

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ
ENTERNASYONAL MÜCADELESİ!

ATİGF (Avusturya Türkiyeli İşçi-Gençlik
Federasyonu) adına
K.KABA

İBRAHİM KAYPAKKAYA

SEÇME YAZILARI I

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI

- ★ İbrahim Kaypakkaya'nın iki önemli yazısı.
- ★ İşçi-Köylü hareketleri ve proleter devrimci politika.
- ★ Çorum ilinde sınıfların tahlili.
- ★ İbrahim Kaypakkaya'nın "Türk Solu"nda çıkan yazıları.
- ★ Pasifizm ve Şiddet.
- ★ Kürecik bölge raporu.

DEVRİMCİ DEMOKRAT

SENDİKAL BİRLİK

ÇIKIYOR!

Ufukta savaş mı var?

Türkiye toprakları büyük alt-üst oluşlara gebe. Sınıfsal ve ulusal mücadelenin öncelikle Kürdistan kırlarında başlayan, yayılma ve yoğunlaşma eğilimi oldukça güçlü gerilla mücadelesi karşısında, TC'nin programı belirlenmiştir. Bu program resmi güçleri kontrgerillalaştırmak ve kontrgerillayı da resmileştirmek şeklinde özetlenebilir.

Diğer yandan egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkiler de yoğunlaşmaktadır. TC tarihinde hiç olmadığı kadar yıpranmış olan burjuva partileri, birbirlerini "çağdaş" görünümüne girerek harcamaya çalışmakta, rakiplerine destek veren işadamlarını, bankaları, askerleri veya milletvekillerini siyaset sahnesinden silmeye çalışmaktalar. Hiçbir parti tarafından yerinden oynatılmayan made in IMF patentli, Merkez Bankası "şef"i Saracoğlu "istifa" etmekte, Cöknel yargılanmakta, Fisunoğlu "emekli"ye ayrılmakta, hatta Tansu'ya bile saldırılarak siyasi geleceği yıpratılmaktadır. Tabii bu arada, TC'nin böyle ulu orta çatırdaması, kimyasal bombalar, toplu katliamlar ve silah takırtılarıyla perdelenmeye çalışılmaktadır.

Bütün bunların yanında, boyalı basın tarafından bir İsrail ile ittifak konusu "aniden" ortaya atılmıştır. Olası bir Türkiye-İsrail işbirliği tartışılmakta ve meseleye yukarıdan bakılarak "su ve PKK konusunda İsrail kullanılabilir" şeklinde fikirler ortaya atılmaktadır.

Körfez savaşının çıkarılması için kış beklenmişti. Çünkü; emperyalistler ve işbirlikçileri çöle hareket edebilecekleri en uygun mevsimi seçtiler. TC, kendi içerisindeki gerillaya karşı operasyonlarda da kış beklenmektedir. Durum gösteriyor ki, fazla değil iki ay sonra Ortadoğu ve Kürdistan toprakları en şiddetli çatışmalardan birine daha tanık olacaktır. Sorun şudur: Türkiye ve İsrail bu çatışmaların neresinde mevzileneceklerdir? Bu çatışmalar savaşta dönüşebilir mi? Bunu açmak için İsrail'in son hareketlerini ortaya koymak gereklidir. Çünkü sorun, son İsrail saldırısından sonra ortaya atılmıştır.

TOPRAK KAVURMA OPERASYONU

Güney Lübnan'a yönelik İsrail saldırısı 25 Temmuz'da başladı. Hafta sonuna gelindiğinde Lübnan'lı kaynakların ve BM bürolarının bildirdiklerine göre tahmini

500.000 kişi Güney Lübnan'ı terketmiş, 500.000 kişi mülteci olarak başka ülkelere kaçmıştır. Bu saldırıda 130 kişi öldü ve yüzlerce kişi yaralandı.

BM haberlerine göre mülteci kampları üzerine yağın İsrail havan mermileri 9 saniye içerisinde bölgedeki evleri yıktı, tarlalarda ve ormanlarda yangına neden oldu. İsrail ağır makineli 22.000 mermi harcadı ve jet uçakları 1000 roket ateşledi. Bazı hava saldırıları da Lübnan-Suriye sınırındaki Bekaa Vadisi'ne yapıldı. İsrail savaş gemileri Tripoli sınırlarına kadar olan Lübnan kıyı şeridinde füzele yağdırdı.

1982'de Siyonist İsrail Ordusu Lübnan'a esrarlı bir biçimde girmiş ve ayrıldığında binlerce ölü, yıkılmış bir Beyrut bırakmıştı. Son saldırı, o tarihten bu yana gerçekleşen en büyük İsrail saldırısıdır.

İsrail hükümeti kendi zalimliğini ve kanlı saldırısını haklı çıkarmak için, saldırıyı Hizbullah'a karşı ve "güvenlik bölgesi"nde yapılan bir operasyon olarak göstermektedir. Temmuz ayında "güvenlik bölgesi"nde 4 İsrail askeri öldürülmüştü.

İsrail savunma kuvvetleri Topçu Kolordusu Komutanı General Dorfman, saldırının kasıtlı olarak Güney Lübnan'daki nüfusu hedef aldığını açıkça ifade etmektedir: "Şimdi biz, köyleri ateşe verme ve araziye zarar verme aşamasındayız. Hedef, köylerde yaşayan direnişçileri buradan çıkarmak ve kuzeye sürmektir. Bu hedefe ulaşmak demek, aktivistlerin köylerini ve evlerini yoketmek, alışımların dışında zarar vermek ve roketlerle bölgeyi yakmak demektir."

Bu askeri taktik, insanlara karşı yoğun misilleme ve bölgeyi yakıp yıkma şeklinde gerçekleştirilen; emperyalistlerin ve gerici orduların uzun bir zamandır kullandığı "toprak kavurma" olarak bilinen bir taktiktir.

İsrail Başbakanı Rabin, zaferlerinin binlerce mülteciyi Beyrut'a doğru ittiğini ve böylece Lübnan hükümetinin Hizbullah'la beraber hareket etmesinin durdurulduğunu ifade ediyor. Bu gerekçelerin hepsi yalandır. Emperyalist destekli Siyonist devlet, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Filistin topraklarında işgal temelinde tesis edildi. Kurulduğundan bu yana İsrail, Batılı emperyalistlerin saldırgan köpeği oldu. Bölgede birçok kanlı saldırılar gerçekleştirdi ve işgal ile büyüdü. İsrail devleti, her kanlı saldırıdan sonra, kendilerinin haklı misilleme yaptıklarını

tekrarlamaktadır.

Şimdiki bahane nedir? Ağustos'ta 7 İsrail askerinin Güney Lübnan'daki "güvenlik bölgesi"nde öldürülmesidir. Oysa bu topraklar 1982 İsrail saldırısıyla işgal edilmiş, BM Konseyi kararıyla İsrail'in buradan çekilmesine karar verilmiş topraklardır. Haksız Siyonist işgalciler, saldırılarından, kimseyi suçlama hakları yoktur.

"Güvenlik bölgesi", İsrail ordusuna öldürülenlerin ve canıhıraçlıkların eksik olmadığı Batı Şeria ve Gazze şeridi'dir. (Filistin halkı buraya işgal edilmiş topraklar der) Geçtiğimiz Aralık'tan bu yılın Mayıs'ına kadar, Siyonist ordu bu topraklarda 136 Filistinli'yi katletti. Bunlardan 36'sı 16 yaşın altındaki çocuklar ve gençlerdi. Mayıs ayı boyunca Gazze'de 29 Filistinli katledildi. İsrail askerleri Batı Şeria ve Gazze'yi aylarca kapattılar ve alkonulan onbinlerce Filistinli, İsrail'de çalışmadan gelenlerdi. Sonuçta ekonomik sıkıntılar alevlendi ve açlık arttı.

Rabin ve diğer İsrail bürokratları aptal değiller. Beyrut'a büyük bir mülteci akışının karşılığı neden olacağını biliyorlar. Bu akış sonucunda Lübnan hükümeti Hizbullah'ı kontrol edemeyecektir. Lübnan hükümeti, İsrail'ce sürdürülen baskı ve entrikaları kaldırmayacak derecede zayıftır ve çeşitli silahlı hareketlerin ülkede cişit atmasını engelleyemez. Oyleyse İsrail saldırısının ardında yatan gerçek nedir?

İSRAİL YAYILACAKTIR

Birincisi, Siyonistler kalı askeri operasyonlarının ABD tarafından açıkça desteklenmesini istiyorlar. ABD, Körfez Savaşı'ndan sonra başlayan "barış görüşmeleri"nin yöneticisidir. İsrail'ce Arap devletlerine gönderilen mesaj "görüşme ortağı" olmaaktır. Bunun anlamı "İsrail tipi barış" veya sinsi saldırılar demektir.

İkincisi, İsrail Hizbullah gibi İslami grupları ve onların İran İslam Cumhuriyeti'yle bağlarını ön plana çıkarmaya çalışıyor. İsrail (Mısır'daki Mübarek rejimi süresince olduğu gibi), ABD'yle beraber ikili oynamıştır. Bir yandan "ılımlı" ve "laik" Arap devletlerini desteklemek (Mübarek rejimi gibi) bir yandan da gelişmekte ve etkili olan İslami hareketleri desteklemek. Hizbullah'ın öne çıkarılması, "İslami radikallerle mücadele" adı altında ABD ve İran'a müdahale ortamı yaratma-

caktır. Tabii İran yanlısı Hizbullahı desteklediği gerekçesiyle, Suriye de İsrail tarafından suçlanmaktadır. Böylece İran'ı yalıtma ve Suriye'yi siyasi-askeri baskı altında tutma politikalarıyla İsrail'in konumu güçlendirilmektedir.

Bu saldırının altında yatan diğer bir düşünce ise, "güvenlik bölgesi"ni sürekli insansızlaştırarak burayı yayılma alanı yapmaktır. Geçtiğimiz Aralık ayında Siyonist ordu 400'ün üzerinde Filistinliyi Batı Şeria ve Gazze'de toplandı. Bu insanlar Hamas örgütüne üye olmakla suçlanmış ve perisan halde "güvenlik bölgesi"nin kuzeyine sürülmüşlerdi. Böylece Güney Lübnan "insansız bölge" olmaya doğru yol almaktadır.

İsrail saldırıları sırasında çeşitli günlerde ABD Başkanı Clinton, İsrail'den bombardımanını durdurmasını istedi. Clinton, Hizbullah'tan da roket saldırısını durdurmasını isterken; Suriye'nin, İslami savaşçıların geri adım atmasını için ikna edici olması gerektiğini vurguladı. Fakat, gerçekte bunlar ABD-İsrail ikilisinin yılın başında sahte karlıklarıdır. İsrail saldırıdan bir köpek gibi düşmanını dişleyecek ve yeterince parçaladıktan sonra efendisi ABD'nin "otur" emrini uyacaktır.

İşin anlamı yanı, İsrail saldırısı başlamadan bir hafta önce ABD Dışişleri Bakanı Christopher'in "barış görüşmeleri"ni tazelemek için Ortadoğu'yu ziyaretidir. New York Times'in 30 Temmuz tarihli makalesi bazı delilleri yansıtmaktadır: "İsrail'in Hizbullah'a maksimum zarar verme konusunda zamanla yarışmalarından önce, ateşkes arabuluculuğu, Dışişleri Bakanı Christopher tarafından ortaya atıldı."

Diğer bir deyişle İsrail saldırısının birinci amacı Lübnan'la en büyük oranda zarar vermektir. Kabul etmek gerekir ki ABD iki noktada başarılıdır: 1) İsrail askeri tehdidi kullanarak Filistinliler üzerinde sopa baskısı kurmak, Suriye ve diğer "barış görüşmeleri" delegelerini ABD çıkarlarına uygun konuma kaydırmak. 2) Dünya çapındaki çatışmalarda hakem rolü oynayarak yayılmak.

ABD'ce Filistin özerkliğinin kabulü, İsrail işgallerinin Arap devletlerine tanınmasıyla olacaktır. Böylece yeni bir Güney Afrika yaratılacaktır.

SİYASİ BİLARDO

"Dostluk düşmanlık kayramları"nın sabit olduğu bir ortamda, barışın gerekçesi, Strateji içerisinde

FKÖ'ye rağmen bağımsızlık mücadelesi sürdüren Filistinliler, siyonizmin terörüne karşı başkaldırıya ara vermiyorlar.

dost düşman yok. Topların sürekli yer değiştirmeleriyle kazandıkları pozisyonel değerler sözkonusu... İsrail yukarıdaki değerlendirmeler ışığında yakın dış hat üzerinde izlenmesi gereken bir top oluyor." Bu sözler Uluslararası İlişkiler-Askeri Strateji Uzmanı ve Deniz Harp Okulu'nda askeri strateji dersleri veren Doç. Dr Cengiz Okman'a aittir. Okman, ABD'de 8 yıl öğretim üyeliği yaptı ve bu ülkede 1,5 yıl Doğu-Batı Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nde çalıştı. Yani bir "uzman"

Türkiye, İsrail'in bu hareketlenmesiyle ortaklaşa birşey yapabilecek midir? Su sorunu ve PKK konusu gerici medya tarafından ortaya atılmış ve çözüm T.C. İsrail işbirliği olarak gösterilmiştir. Okman bu konuda "zannedildiği gibi Ortadoğu'daki karışıklık İsrail faktöründen kaynaklanmıyor. İsrail'le yakınlaşmak düşmanlık yaratacak değil, inisiyatif, hareket serbestisi sağlayacak bir hareket olarak görülebilir" diyor. İsrail'in İstanbul Başkonsolosu Yair Ben Shalom ise "Türkiye İsrail'i ilk tanıyan İslam ülkesidir. İslam ülkeleri ile işbirliğini istediğimiz için de Orta Asya ya Türkiye ile birlikte girebiliriz. Şeklinde bir açıklama yaptı. İşadamları Yalım Erez (Türk-İsrail İş Konseyi eski başkanı) ise Orta Asya petrolünün boru hattı ile İsrail'in Akdeniz veya Kızıldeniz limanlarına taşınması konusunda Arap ülkelerinin de çıkarları olabileceğini üstü kapalı vurguluyor.

Hat çizilmiştir. Hat, Ortadoğu'dan kuzeye doğru bir İsrail kısıpı ile Ortadoğu'dan güneye doğru bir Türkiye kısıpı doğrultusunda. Fakat böylesi büyük bir harekete TC tek başına girişemez. Çünkü; bu hareket İran-Irak-Suriye direnişleriyle karşılanacaktır. Güney kısıpı harekettedir, İsrail yayılmaya başlamıştır. Kuzey kısıpı TC, henüz hareket hazırlıkları içerisinde. Boyalı basın PKK'nın İran üzerinden geçen birliklerinden bahsetmekte, bu konuyu sürekli manşet yapmaktadır. Suriye-PKK ilişkilerini ön planda tutmaktadır. Irak üzerinde ise ABD jetlerinin keşif uçurları ve BM uzmanlarının incelemeleriyle baskı artmaktadır.

Bölgedeki tüm devletler gerici devletlerdir. Çıkabilecek savaş, gerici bir savaş olacaktır. Senaryonun TC bölümü eksiktir. Ama bir ABD üst düzey yetkilisinin "barış görüşmeleri"ne ilişkin Türkiye ziyaretiyle senaryo tamamlanacaktır.

Lübnanlı çocuklar İsrail savaş uçaklarının sesini duymak istemiyorlar.